การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

A STUDY OF THE SATISFACTION OF TEACHERS TOWARD THE ACHEEWA MANAGEMENT SYSTEM IN COLLEGES UNDER THE OFFICE OF THE VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION IN THE EAST

วิทยานิพนธ์

ของ

สุธิดา แบบเจริญ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มีนาคม 2561

การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

A STUDY OF THE SATISFACTION OF TEACHERS TOWARD THE ACHEEWA MANAGEMENT SYSTEM IN COLLEGES UNDER THE OFFICE OF THE VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION IN THE EAST

วิทยานิพนธ์

ของ

สุธิดา แบบเจริญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มีนาคม 2561

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

A Study of the Satisfaction of Teachers toward the Acheewa Management System in Colleges under the Office of the Vocational Education Commission in the East.

สุธิดา แบบเจริญ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานสอบวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.มุทิตา แพทย์ประทุม)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวัสดิ์ ศิรศาตนันท์)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.ธีรังกูร วรบำรุงกุล)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

..... ผู้ช่วยอธิการบดี
(อาจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)
วันที่ 6 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สุธิดา แบบเจริญ. (2561). **การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรสวัสดิ์ ศิรศาตนันท์ กศ.ด.(การบริหารการศึกษา) ประธานกรรมการ

เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ ปร.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา) กรรมการ

บทคัดย่อ

ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้บริหารจัดการงานต่างๆ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยผู้ใช้งานเป็นครูในสถานศึกษา ซึ่งระบบมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ตรงความต้องการของผู้ใช้งาน แต่เมื่อแต่ละสถานศึกษาติดตั้งระบบแล้ว มีครูจำนวนน้อยที่สนใจใช้งานระบบ หรือใช้งานแค่บางส่วนของระบบ ทำให้ไม่สามารถใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการวัดความสำเร็จของระบบสารสนเทศ (DeLone and McLean. 2003 : 9) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้ตรงความต้องการของผู้ใช้งาน เพื่อให้ครูใช้งานระบบมากขึ้นและมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก และเปรียบเทียบความพึงพอใจของครู โดยจำแนกตามประเภทสถานศึกษา ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์ของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2559 ที่คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.40-0.76 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t (t-test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ตรวจสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการตรวจสอบความแตกต่างของเชฟเฟ่ (Scheffe')

จากผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทสถานศึกษา พบว่า ด้านตรงประเด็น และด้านตรวจสอบได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากสถานศึกษาทุกประเภทนำเข้าข้อมูลที่เป็นมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเหมือนกัน ส่วนด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์ และด้านทันต่อเหตุการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากอุปกรณ์ประมวลผล หรือความชำนาญของผู้ดูแลระบบในแต่ละสถานศึกษาแตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันแต่มีบริบทการบริหารงานเหมือนกัน และ 4) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ครูประสบการณ์น้อยมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากกว่าครูประสบการณ์มากในทุกด้าน เนื่องจากครูที่มีประสบการณ์น้อยเรียนรู้การใช้งานระบบได้อย่างรวดเร็วจึงประทับใจการใช้งานระบบ จากผลงานวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปพัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้ตรงกับความต้องการของครู เพื่อให้ครูมีความพึงพอใจการใช้งานระบบมากขึ้นและใช้งานระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ต้องพัฒนาระบบให้ทันสมัยอยู่เสมอ และตรงตามความต้องการของครูผู้ใช้งาน รวมถึงมีการอบรมการใช้งานระบบ เพื่อให้ครูสามารถใช้งานระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา, ความพึงพอใจ, ระบบสารสนเทศ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Suthida Babcharoen. (2018). **A Study of the Satisfaction of Teachers toward the Acheewa Management System in Colleges under the Office of the Vocational Education Commission in the East**. Thesis M.Ed. (Educational Administration). Chanthaburi: Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Assistant Professor Pornsawad Sirasatanan Ed.D. (Educational Administration) Chairman

Jenjob Suksangprasit Ph.D. (Educational Technology) Member

Abstract

The Acheewa management system was developed to manage the work of the colleges under the Office of the Vocational Education Commission. The users of the system were teachers who work in these colleges. The system has been continuously developed to meet the needs of the users. However, when each college installed the system, there were only a few teachers who were interested in using it, or only used part of it, such that the Acheewa management system was not fully utilized. The satisfaction of information system users are the key factors to measure the success of information systems. (DeLone and McLean. 2003 : 9) Therefore, the researcher studied teachers' satisfaction with the Acheewa management system so that the results could help improve the system to better meet the needs of users, increase teachers' satisfaction with the system and allow them to use the system more efficiently. The purposes of this research were study teachers' satisfaction with the Acheewa management system in colleges under the Office of the Vocational Education Commission in the East and to compare it by institution type, school size and teachers' experience. The sample of this research was a group of 285 teachers who work in colleges under the Office of Vocational Education Commission in the East in 2016. The data collection instrument used in this research was a five-rating scale questionnaire measuring satisfaction with a discrimination value of 0.40-0.76 and a reliability of 0.97. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, t-test and One-Way ANOVA. Pair differences were tested by Scheffe' Method.

The results of this research were as follows: 1) the satisfaction of teachers with the Acheewa management system overall and in each aspect was at the high level. 2) the comparison of teachers' satisfaction, when classified by institution type, showed no statistically significant difference for most aspects because all institution types import the same standard data from the Office of the Vocational Education Commission, but the aspects of accuracy and complete and timely were different at the statistically significant level of .05 because the processing devices and system administrators' expertise in each school were different. 3) the comparison of teachers' satisfaction, when classified by school size, showed no statistically significant difference because all school sizes have the same administrative context, and 4) the comparison of teachers' satisfaction, when classified by teachers' experience, showed teachers with low experience were more satisfied than the teachers with high experience because teachers with low experience learn to use the system more quickly than the more experienced teachers. Teachers with low experience were also more likely to be impressed with the system. The results of this research can be used to develop the Acheewa management system to meet the needs of users, to increase teachers' satisfaction with the system and allow them to use the system more efficiently. Therefore, the developers of the Acheewa management have to design the system such that it is always up-to-date and meets the needs of teachers. Teachers should also receive training on how to use the system effectively.

Keywords: Acheewa management system, Satisfaction, Information system

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวัสดิ์ ศิรศาตนันท์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.ธนิก คุณเมธีกุล, ดร.ธีรังกูร วรบำรุงกุล, นางสาวนงลักษณ์ ดาราพงษ์ นายวิทยา กล้าหาญ และนางสุมาลี กล้าหาญ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบวัดความพึงพอใจ ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ใน การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณ ดร.มุทิตา แพทย์ประทุม เป็นอย่างยิ่งที่กรุณาสละเวลามาเป็นประธานสอบวิทยานิพนธ์ และขอบคุณครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกที่ให้ความร่วมมือตอบแบบวัดความพึงพอใจเป็นอย่างดี รวมทั้งกำลังใจที่ดีจากบิดา มารดา และเพื่อนสนิททุกคน ทำให้ข้าพเจ้ามีความมานะพยายามจนสำเร็จการศึกษาอย่างที่มุ่งหวังไว้

สุธิดา แบบเจริญ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ความเป็นมา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
	ประโยชน์ของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
	สมมุติฐานในการวิจัย	7
2	**แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	8
	ระบบสารสนเทศ	8
	ความหมายของระบบสารสนเทศ	8
	ความสำคัญของระบบสารสนเทศ	10
	องค์ประกอบของระบบสารสนเทศ	13
	การจัดระบบสารสนเทศ	16
	คุณสมบัติของระบบสารสนเทศ	20
	ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา	26
	ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	28
	นโยบายการพัฒนาระบบ	29
	แนวคิดในการพัฒนาระบบ	29
	กระบวนการพัฒนาระบบ	30
	การพัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	31
	ความพึงพอใจ	35
	ความหมายของความพึงพอใจ	35
	ความสำคัญของความพึงพอใจ	35
	การวัดความพึงพอใจ	37
	ความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารสนเทศ	40

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)		
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
	งานวิจัยต่างประเทศ	41
	งานวิจัยในประเทศ	43
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	48
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	48
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
	การวิเคราะห์ข้อมูล	52
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4	**การวิเคราะห์ข้อมูล**	54
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
5	**สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	71
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	71
	วิธีการดำเนินการวิจัย	71
	สรุปผลการวิจัย	73
	อภิปรายผล	74
	ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม		81
ภาคผนวก		87
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ		88
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย		90

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	94
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	100
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ	104
ประวัติย่อผู้วิจัย	107

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ แบ่งตามประเภทสถานศึกษาขนาดและประสบการณ์ของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ	55
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมและรายด้าน	56
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านความถูกต้อง โดยรวมและรายข้อ	57
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านความสมบูรณ์ โดยรวมและรายข้อ	58
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านตรงประเด็น โดยรวมและรายข้อ	59
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านทันต่อเหตุการณ์ โดยรวมและรายข้อ	60
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านตรวจสอบได้ โดยรวมและรายข้อ	61
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษาของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ	62
10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษาของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ โดยรวมและรายด้าน	63

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านความถูกต้อง 64

12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านความสมบูรณ์ 65

13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านความทันต่อเวลา 66

14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม 67

15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมและรายด้าน 68

16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประสบการณ์ผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ 69

17 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประสบการณ์ผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ 70

18 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบวัดความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก 101

19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก 105

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2	องค์ประกอบของระบบ	15
3	หน้าจอระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา (RMS)	33

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมา

ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ถูกคิดค้นและพัฒนาเพื่อช่วยในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของอาชีวศึกษา อันได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การกำกับ ติดตาม ดูแลผู้เรียน การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด การอำนวย ความสะดวกให้กับครูที่ปรึกษาในการติดตามผลการเรียนและพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที และผู้เรียนยังสามารถติดตามพัฒนาการด้านผลการเรียนของตนเองได้อย่างสะดวกและรวดเร็วตลอดเวลา อีกทั้งระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษายังช่วยในการส่งข้อมูล ติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งเป็นการประหยัดเวลาและทรัพยากรที่นำมาใช้จัดทำเอกสารต่าง ๆ ได้อีก รวมถึงสามารถผลิตสารสนเทศอันมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจใน การดำเนินงานของผู้บริหารระดับต่าง ๆ เพื่อปรับกลยุทธ์ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2555 : 48) ในปัจจุบันระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ถูกทำมาใช้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อใช้ในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาทุกแห่งโดยผู้ใช้งานส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนในสถานศึกษา ซึ่งยังมีผู้ใช้งานจำนวนน้อยและใช้แค่บางส่วนของระบบทำให้การใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 18 : 19) ได้กำหนดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมีคุณภาพและประสิทธิภาพ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย อีกทั้งยังได้ระบุว่า การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงได้ให้ความสำคัญต่อนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการการอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศในการประกอบอาชีพ มีคุณภาพมาตรฐานสากล สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของตลาดแรงงานและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อให้มีระบบสารสนเทศที่ได้

มาตรฐานในการวางแผน บริหาร กำกับ ประเมินผล และเชื่อมโยงกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ราชกิจจานุเบกษา. 2551 : 2)

การจัดการสารสนเทศเป็นการดำเนินงานกับสารสนเทศทั้งภายในและภายนอกองค์การเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์การในด้านต่าง ๆ โดยใช้หลักการจัดการโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศดำเนินการตามกระบวนการการรวบรวมสารสนเทศการจัดหมวดหมู่สารสนเทศ การประมวลผลและการบำรุงรักษาโดยคำนึงถึงปัจจัยสำคัญ 4 ด้าน คือ เทคโนโลยี คน กระบวนการและการบริหารจัดการ (มาลี ล้ำสกุล. 2554 : 27) ซึ่งนำไปสู่การจัดการระบบสารสนเทศซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จในปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยสร้างความแข็งแกร่งเชิงกลยุทธ์โดยพัฒนาความสามารถในการแข่งขันให้กับองค์การเทคโนโลยีสารสนเทศถูกนำมาประยุกต์ให้การปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ขององค์การมีประสิทธิภาพสูงขึ้น หลายองค์การได้ให้ความสนใจในการพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหารเพื่อให้การตัดสินใจในปัญหาหรือโอกาสมีประสิทธิภาพสูงขึ้นซึ่งจะช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์การ (สืบพงศ์ นันทศิริและอำนาจ ภารังกูล. 2551 : 20)

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้งานนั้น องค์กรต้องศึกษาลักษณะขององค์กร หน้าที่ความรับผิดชอบขั้นตอน การดำเนินงาน ศึกษาความเป็นไปได้และขั้นตอนอื่น ๆ ตามกระบวนการวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศ ดังนั้นในการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศในสถานศึกษา จึงควรศึกษาทำความเข้าใจกับขั้นตอนและกระบวนการในการพัฒนาระบบเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศในสถานศึกษา (ชนิดา เรืองศิริวัฒนกุล. 2554 : 2) ข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ในการวางแผนในเรื่องต่าง ๆ นั้นจะมาจากแหล่งข้อมูลภายในสถานศึกษาและแหล่งข้อมูลภายนอกประกอบกันซึ่งมีอยู่มากมาย โรงเรียนจึงจำเป็นต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสมกับการใช้งานว่าใช้เพื่อการวางแผน การรายงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2547 : 297) การพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นงานใหญ่ที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านงบประมาณ ทรัพยากรขององค์การและระยะเวลา แต่สิ่งสำคัญอันดับแรกที่จะช่วยให้การพัฒนาระบบประสบความสำเร็จ คือผู้ใช้ระบบจะต้องให้ข้อมูลแก่ทีมงานพัฒนาระบบในด้านต่างๆ เช่น สารสนเทศที่หน่วยงานต้องการ ระบบปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างแท้จริง หรือระบบปัจจุบันทำงานผิดพลาดบ่อยครั้ง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้พัฒนาระบบสามารถเห็นถึงความต้องการนำไปศึกษาและทำการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาระบบใหม่ขึ้นมาใช้งานได้ และการพัฒนาระบบสารสนเทศต้องสัมพันธ์กับนโยบายของสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยพิจารณาถึงความสำคัญ จุดมุ่งหมาย ความคาดหวังและการจัดการโครงสร้างขององค์กร และหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาระบบสารสนเทศ (ชนิดา เรืองศิริวัฒนกุล. 2554 : 3,33)

ระบบสารสนเทศที่ดีนั้นต้องสามารถใช้เป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการประกอบการตัดสินใจ การวางแผนและการควบคุมการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยควรมีคุณสมบัติ 5 ประการ คือความถูกต้อง ความทันต่อการใช้งาน ความกะทัดรัด ความสมบูรณ์ของสารสนเทศ และตรงความต้องการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553 : 25) จึงกล่าวได้ว่าคุณค่าของสารสนเทศมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของสารสนเทศนั้น (Burch and Grudnitski. 1998 : 5) โดยสามารถวัดได้จากระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการวัดความสำเร็จของระบบสารสนเทศ (DeLone and McLean. 2003 : 61) ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบการป้อนข้อมูล การประมวลผล การรายงาน และคุณภาพของการบริการ ตลอดจนกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความพอใจของผู้บริหาร (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. 2548 : 258)

ด้วยความสำคัญของระบบสารสนเทศและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและเป็นผู้ใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาดังกล่าว จึงมีแนวคิดที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางการวางแผนการพัฒนาให้บุคลากรใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากขึ้นและครบทุกระบบงาน เพื่อใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาประเภทต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาขนาดต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูที่มีประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ทำให้ผู้บริหาร ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาระบบ บริหารจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,140 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ประกาศ. 2559)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2559 จำนวน 285 คน ที่คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สถานศึกษาเป็นชั้นในการสุ่มมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 285 คน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303)

2.2 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูแต่ละสถานศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 ประเภทสถานศึกษา

1.1.1 วิทยาลัยเทคนิค

1.1.2 วิทยาลัยการอาชีพ

1.1.3 วิทยาลัยสารพัดช่าง

1.2 ขนาดสถานศึกษา

1.2.1 สถานศึกษาขนาดใหญ่

1.2.2 สถานศึกษาขนาดกลาง

1.2.3 สถานศึกษาขนาดเล็ก

1.3 ประสบการณ์การทำงาน

1.3.1 ประสบการณ์มาก

1.3.2 ประสบการณ์น้อย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านความถูกต้อง

2.2 ด้านความสมบูรณ์

2.3 ด้านตรงประเด็น

2.4 ด้านทันต่อเหตุการณ์

2.5 ด้านตรวจสอบได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ชอบหรือพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา เช่น การบริการ การปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดีเกิดจากการตอบสนองทั้งทางร่างกายจิตใจจนทำให้เกิดความพึงพอใจ ความรู้สึกหรืออารมณ์ทางบวก ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ

ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา หมายถึง ระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 15 ระบบย่อย ได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบนักเรียน ระบบสารบรรณ ระบบปกครอง ระบบวัดผล ระบบประกันคุณภาพ ระบบรูดบัตร ระบบประชาสัมพันธ์ ระบบจดหมาย ระบบโครงการงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ ระบบการเงิน ระบบศิษย์เก่า ระบบเครือข่าย ระบบตารางงานจองห้องประชุม/รถ ดาวน์โหลดเอกสารและผู้ดูแลระบบ

ความพึงพอใจของครูต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง (Accurate) ด้านความสมบูรณ์ (Complete) ด้านตรงประเด็น (Relevant) ด้านทันต่อเหตุการณ์ (Timely) และ ด้านตรวจสอบได้ (Verifiable) ซึ่งแต่ละด้านมีความหมาย ดังนี้

1. ด้านความถูกต้อง (Accurate) หมายถึง ความถูกต้องของสารสนเทศที่เข้าสู่ระบบสารสนเทศ การประมวลผลของระบบสารสนเทศและความถูกต้องของสารสนเทศที่ได้จากการประมวลผล รวมทั้งความปลอดภัยของระบบสารสนเทศด้วย

2. ด้านความสมบูรณ์ (Complete) หมายถึง สารสนเทศที่มีความครบถ้วนเพียงพอไม่มากไม่น้อยเกินไป เพื่อนำไปประมวลผลให้ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลจากระบบสารสนเทศนั้น ต้องครบถ้วนตรงตามการนำไปใช้

3. ด้านตรงประเด็น (Relevant) หมายถึง สารสนเทศที่ตรงความต้องการมีเนื้อหาและรายละเอียดต่าง ๆ ที่เหมาะสมและชัดเจนเพียงพอ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์และสนองความต้องการของผู้ใช้แต่ละคน แต่ละหน่วยงานเพื่อการตัดสินใจ

4. ด้านทันต่อเหตุการณ์ (Timely) หมายถึง สารสนเทศที่ทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลจะต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยหรือทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอต้องปรับข้อมูลให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะได้สารสนเทศทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์และความต้องการของผู้ใช้ในการตัดสินใจ

5. ด้านตรวจสอบได้ (Verifiable) หมายถึง สารสนเทศที่ตรวจสอบได้เป็นสารสนเทศที่สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยตรวจสอบข้อเท็จจริง การเปรียบเทียบกับข้อมูลลักษณะเดียวกันจากแหล่งข้อมูลหลายๆ แห่ง และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อความมั่นใจว่ามีความถูกต้องต่อการนำไปใช้ตัดสินใจได้

ครู หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการครู ครูอัตราจ้าง สถานศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

ประเภทสถานศึกษา หมายถึง การจำแนกประเภทสถานศึกษาในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามภารกิจหลักในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ออนไลน์. 2558 ข)

1. วิทยาลัยเทคนิค หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาประจำจังหวัดที่มีการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นหลัก

2. วิทยาลัยการอาชีพ หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาประจำอำเภอที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและหลักสูตรระยะสั้น

3. วิทยาลัยสารพัดช่าง หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นวิชาชีพระยะสั้นเป็นหลัก

ขนาดสถานศึกษา หมายถึง การจำแนกสถานศึกษาในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาของภาคตะวันออก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ. ประกาศ. 2555)

1. สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 2,001 คนขึ้นไป

2. สถานศึกษาขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 1,001 คน ถึง 2,000 คน

3. สถานศึกษาขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่เกิน 1,000 คน

ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง จำนวนเวลาในการปฏิบัติการสอนและการปฏิบัติหน้าที่พิเศษต่าง ๆ ในสถานศึกษา

1. ประสบการณ์มาก หมายถึง จำนวนเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ประสบการณ์น้อย หมายถึง จำนวนเวลาในการปฏิบัติงานน้อยเท่ากับหรือน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ตามคุณลักษณะของระบบสารสนเทศทั้ง 5 ด้าน ดังแสดงในภาพประกอบ 1

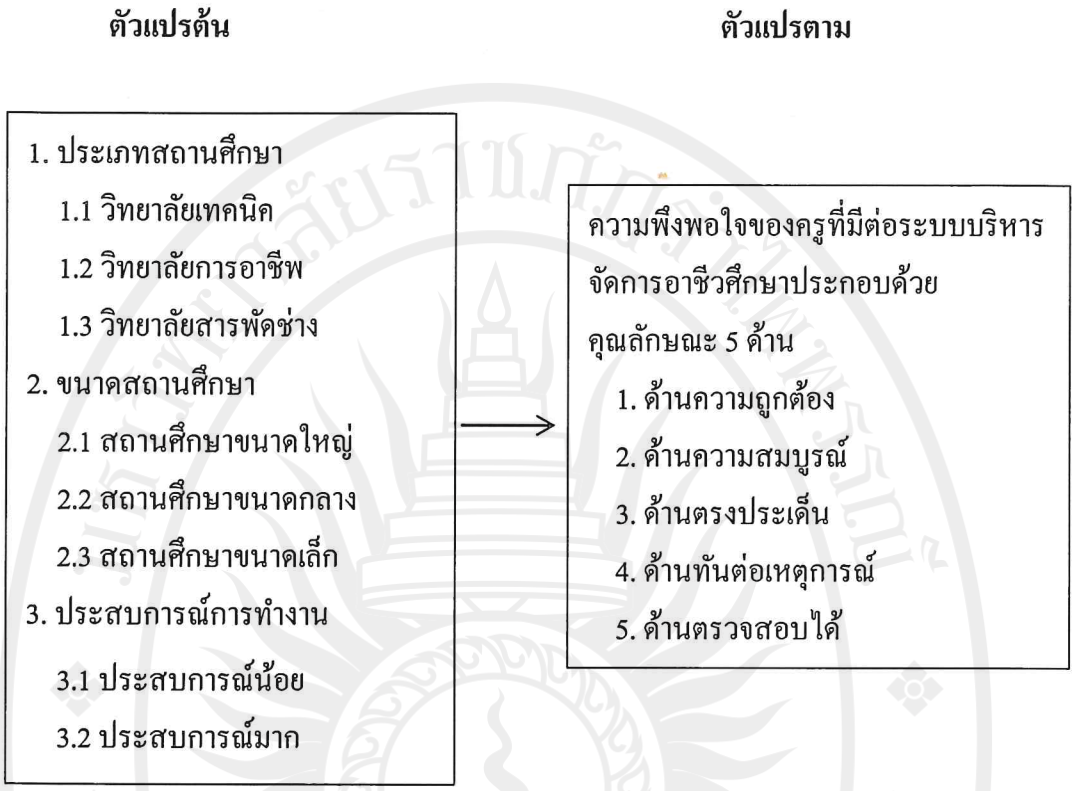

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ครูในสถานศึกษาประเภทต่างกันมีความพึงพอใจระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาแตกต่างกัน

2. ครูในสถานศึกษาขนาดต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาแตกต่างกัน

3. ครูประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อยมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ระบบสารสนเทศ
   1.1 ความหมายของระบบสารสนเทศ
   1.2 ความสำคัญของระบบสารสนเทศ
   1.3 องค์ประกอบของระบบสารสนเทศ
   1.4 การจัดระบบสารสนเทศ
   1.5 คุณสมบัติของระบบสารสนเทศที่ดี
   1.6 ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา
2. ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา
   2.1 นโยบายการพัฒนาระบบ
   2.2 แนวคิดในการพัฒนาระบบ
   2.3 กระบวนการพัฒนาระบบ
   2.4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา
3. ความพึงพอใจ
   3.1 ความหมายของความพึงพอใจ
   3.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ
   3.3 การวัดความพึงพอใจ
   3.4 ความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารสนเทศ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
   4.1 งานวิจัยต่างประเทศ
   4.2 งานวิจัยในประเทศ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ระบบสารสนเทศ

ความหมายของระบบสารสนเทศ

ระบบสารสนเทศทำหน้าที่ในการรวบรวม ประมวลผล บันทึก วิเคราะห์และแจกจ่ายสารสนเทศสำหรับเป้าหมายเฉพาะด้าน นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึง ความหมายของระบบสารสนเทศไว้ ดังนี้

กมล ภู่ประเสริฐ (2547 : 7) ได้ให้ความหมายของระบบสารสนเทศไว้ว่า หมายถึง ระบบการดำเนินงาน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การจัดจำหน่ายหรือคลังข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารครูอาจารย์ ผู้เรียน ชุมชน และหน่วยงานต่าง ๆ มีขั้นตอนในการดำเนินงานเช่นเดียวกับงานอื่น คือมีการวางแผน มีการดำเนินงานและมีการประเมินผล ระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพจะต้องมีความถูกต้อง ทันต่อความเป็นจริงในปัจจุบันและตรงกับความต้องการในการใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงาน ระบบข้อมูลและสารสนเทศ จึงต้องคำนึงถึงแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ การรวบรวมข้อมูลอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาที่เหมาะสมที่นำไปประมวลผล จัดเก็บและนำไปใช้ และต้องตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันเป็นผลให้ข้อมูลเปลี่ยนแปลงไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 5) ได้ให้ความหมายของระบบสารสนเทศ (Information Systems) หมายถึง ระบบการรวบรวมข้อมูล (Data) มาจัดกระทำให้เป็นสารสนเทศ (Information) เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ การวางแผน หรือนำไปใช้ในการสื่อสารความหมายให้บุคคลอื่นเข้าใจ

กิตติ ภักดีวัฒนะกุล (2549 : 281) ได้กล่าวว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง การรวบรวมองค์ประกอบต่าง ๆ (ข้อมูล การประมวลผล การเชื่อมโยง เครือข่าย) เพื่อนำเข้าสู่ระบบใด ๆ แล้วนำมาผ่านกระบวนการบางอย่างที่อาจใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเพื่อเรียบเรียงข้อมูล ประมวลผลและจัดเก็บ

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2549 : 6) ได้สรุปว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศการเก็บรักษาและการใช้ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลให้ผู้บริหารนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจวางแผนและการบริหารการศึกษาโดยการจัดระบบสารสนเทศ

วิสูตร วรสง่าศิลป์ (2552 : 238) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศนั้น หมายถึง ระบบที่ถูกออกแบบมาเพื่อนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ (ฮาร์ดแวร์และซอฟแวร์) กระบวนการและบุคลากรมาทำงานร่วมกันเพื่อจัดการสารสนเทศให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ หรือระบบสารสนเทศ คือ การประมวลผลที่นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการประมวลผลให้ได้สารสนเทศที่ต้องการ

สรุปได้ว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการจัดทำข้อมูลโดยนำข้อมูลหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน มาจัดเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การจัดกระทำข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้เป็นระบบเหมาะสำหรับการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานในการสนับสนุนการตัดสินใจทั้งในระดับปฏิบัติการและระดับบริหาร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในแต่ละขั้นตอนให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของระบบสารสนเทศ

ระบบสารสนเทศช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างรวดเร็ว นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึง ความสำคัญของระบบสารสนเทศไว้ ดังนี้

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2546 : 23 - 25) กล่าวถึง ประโยชน์ของระบบสารสนเทศไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency)

1.1 ระบบสารสนเทศทำให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วมากขึ้นโดยใช้กระบวนการประมวลผลข้อมูลซึ่งจะทำให้สามารถเก็บรวบรวมประมวลผล

1.2 ระบบสารสนเทศช่วยในการจัดเก็บข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ หรือมีปริมาณมากและช่วยทำให้การเข้าถึงข้อมูล (Access) เหล่านั้นมีความรวดเร็วด้วย

1.3 ช่วยทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว การใช้เครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ทำให้มีการติดต่อทั่วโลกภายในเวลาที่รวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยกัน (Machine to Machine) หรือคนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ (Human to Machine) และการติดต่อสื่อสารดังกล่าวจะทำให้ข้อมูลที่เป็นทั้งข้อความ เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวสามารถส่งได้ทันที

1.4 ช่วยลดต้นทุน การที่ระบบสารสนเทศช่วยทำให้การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลซึ่งมีปริมาณมากมีความสลับซับซ้อนให้ดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว หรือการช่วยให้เกิดการติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนการดำเนินงานอย่างมาก

1.5 ระบบสารสนเทศทำให้การประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เป็นไปด้วยดีโดยเฉพาะหากระบบสารสนเทศนั้นออกแบบเพื่อเอื้ออำนวยให้หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกที่อยู่ในระบบของซัพพลายทั้งหมด จะทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้และทำให้การประสานงานหรือการทำความเข้าใจเป็นไปได้ดียิ่งขึ้น

2. ด้านประสิทธิผล (Effectiveness)

2.1 ระบบสารสนเทศช่วยในการตัดสินใจ ระบบสารสนเทศที่ออกแบบสำหรับผู้บริหาร เช่น ระบบสารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems) หรือระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Executive Support System) จะเอื้ออำนวยให้ผู้บริหารมีข้อมูล ในการประกอบการตัดสินใจได้ดีขึ้นอันจะส่งผลให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

2.2 ระบบสารสนเทศช่วยในการเลือกผลิตสินค้า บริการที่เหมาะสม ระบบสารสนเทศจะช่วยทำให้องค์กรทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน ราคาในตลาด รูปแบบของสินค้า บริการที่มีอยู่หรือช่วยให้หน่วยงานสามารถเลือกสินค้า บริการที่มีความเหมาะสมกับความเชี่ยวชาญหรือทรัพยากรที่มีอยู่

2.3 ระบบสารสนเทศช่วยปรับปรุงคุณภาพสินค้าและบริการให้ดีขึ้น ระบบสารสนเทศทำให้การติดต่อระหว่างหน่วยงาน และลูกค้าสามารถทำได้โดยถูกต้องและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นจึงช่วยให้หน่วยงานสามารถปรับปรุงคุณภาพของสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าได้ดีขึ้นและรวดเร็วขึ้นด้วย

3. ด้านความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) ระบบสารสนเทศได้มีการนำมาใช้ทั้งระบบห่วงโซ่ซัฟพลาย (Supply Chain) เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน เช่น บริษัท Walmart ได้สร้างระบบสารสนเทศเชื่อมโยงกับบริษัทซัฟพลายเออร์ทำให้การประสานงานติดต่อเรื่องการสั่งซื้อสินค้าต่าง ๆ เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และช่วยลดต้นทุนในการเก็บสต็อกในคลังสินค้า นอกจากนี้ระบบสารสนเทศทำให้การบริการลูกค้าดีขึ้น โดยการปรับปรุงคุณลักษณะของสินค้าบริการเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ในปริมาณที่มากขึ้น (Mass Customization)

4. ด้านคุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life) มีหลายหน่วยงานซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการดำเนินงานและในขณะเดียวกันได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือทางการบริหารในการควบคุมผู้ปฏิบัติงานอย่างเข้มงวดด้วยไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบเวลาทำงาน การควบคุมการใช้อินเตอร์เน็ต การใช้อีเมล์ การติดตั้งเครื่องวิดีโอเพื่อ จับภาพการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน

ประยูร ศรีประสิทธิ (2546 : 8) กล่าวว่า สารสนเทศสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ทางด้านการบริหารการศึกษา 3 ประการ คือ

1. เพื่อการปฏิบัติงานสำหรับสถานศึกษา สารสนเทศจะเป็นประโยชน์แก่ครูในด้านการให้ข้อมูลแก่เด็กนักเรียนและเพื่อปรับข้อมูลที่จะสอนนักเรียนให้ทันสมัยถูกต้องกับความเป็นจริงอยู่เสมอในส่วนของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะสามารถนำข้อมูลสารสนเทศไปปรับปรุงผลงานที่ได้จัดทำอยู่ให้ทันสมัยและใช้ประโยชน์ได้จริงต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของแต่ละคนต่อไป

2. เพื่อการบริหารและการตัดสินใจยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและมีคำกล่าวว่าในโลกสมัยใหม่ผู้ใดครองข้อมูลผู้นั้นจะเป็นผู้ครองโลกได้ ธุรกิจใดที่มีข้อมูลดีกว่าจะสามารถเอาชนะธุรกิจอื่นได้ดังนั้นหน่วยงานใดหรือผู้บริหารคนใดที่มีข้อมูลที่ทันสมัยที่ก้าวทัน การเปลี่ยนแปลงของสังคมย่อมทำให้การบริหารและการตัดสินใจถูกต้อง สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้ทันท่วงทีและสามารถบริหารงานได้บรรลุผลตามเป้าหมายวัตถุประสงค์และภารกิจขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. เพื่อการกำหนดนโยบายและแผนสุภาษิตจีนกล่าวว่า หากรู้เขารู้เราการรบสิบครั้งจะชนะสิบครั้งเช่นเดียวกับการกำหนดนโยบายและแผนที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์และทันสมัยย่อมทำให้การกำหนดนโยบายและแผนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องกำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล (2547 : 154 - 155) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การซึ่งประโยชน์ของระบบสารสนเทศที่เด่นชัดมีดังนี้

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ระบบสารสนเทศช่วยให้การดำเนินงานมีความถูกต้องสะดวกและรวดเร็วกรณีที่องค์การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ช่วยให้การสื่อสารและการติดต่อประสานงานมีความคล่องตัวยิ่งขึ้นการประมวลผลการจัดเก็บข้อมูลตลอดจนการกระจายข้อมูลสามารถทำได้อย่างรวดเร็วทันต่อเวลาลดขั้นตอนทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ช่วยสร้างทางเลือกในการแข่งขัน ระบบสารสนเทศสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการแข่งขันทางธุรกิจเพื่อสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ลูกค้า

3. ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ ระบบสารสนเทศช่วยให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหารสำหรับการสร้างและขยายโอกาสทางธุรกิจ การควบคุมและการเพิ่มผลผลิต ตลอดจนการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุน

ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทน์ และไพบูลย์ เกียรติโกมล (2549 : 44 - 45) ได้สรุปประโยชน์ของสารสนเทศ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์เนื่องจากข้อมูลถูกจัดเก็บและบริหารอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้บริหารสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วในรูปแบบที่เหมาะสม และสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ได้ทันต่อความต้องการ

2. ช่วยผู้ใช้ในการกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์และการวางแผนปฏิบัติการ โดยผู้บริหารจะสามารถนำข้อมูลที่ได้จากระบบสารสนเทศมาช่วยในการวางแผน และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงาน เนื่องจากสารสนเทศถูกเก็บรวบรวมและจัดการอย่างเป็นระบบ ทำให้มีประวัติของข้อมูลอย่างต่อเนื่องสามารถที่จะบ่งชี้แนวโน้มของการดำเนินงานว่าน่าจะเป็นไปในลักษณะใด

3. ช่วยผู้ใช้ในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน เมื่อแผนงานถูกนำไปปฏิบัติในช่วงเวลาหนึ่งผู้ควบคุมจะต้องตรวจสอบผลการดำเนินงาน โดยนำข้อมูลบางส่วนมาประมวลผลเพื่อประกอบการประเมินสารสนเทศที่ได้จะแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการเพียงไร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4. ช่วยผู้ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศประกอบการศึกษาและค้นหาสาเหตุหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน ถ้าการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยอาจเรียกนำข้อมูลเพิ่มเติมออกมาจากระบบเพื่อให้ทราบว่าความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นจากสาเหตุใดหรือจัดรูปแบบสารสนเทศในการวิเคราะห์ปัญหาใหม่

5. ช่วยให้ผู้ใช้สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อหาวิธีควบคุมปรับปรุงและแก้ไขปัญหา สารสนเทศที่เกิดจากการประมวลผลนั้นจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการดำเนินงานในแต่ละทางเลือกจะช่วยแก้ไขหรือควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร

6. ช่วยลดค่าใช้จ่าย ระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ธุรกิจลดเวลาแรงงานและค่าใช้จ่ายในการทำงาน

จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ (2551 : 10-11) กล่าวว่า การดำเนินงานเกือบทุกขั้นตอนต้องมีสารสนเทศเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย สารสนเทศเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของทุกระดับในองค์การ จึงต้องมีการจัดการกับข้อมูลเพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้สะดวกรวดเร็วขึ้น ทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นระบบมากขึ้น สารสนเทศในองค์การมีบทบาทที่สำคัญต่อองค์กรมาก เพราะองค์กรมีความจำเป็นต้องแข่งขันให้ทันกับเวลา ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานต่าง ๆ จึงได้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศด้วยเหตุผล ดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากปริมาณงานเพิ่มขึ้นองค์กรขยายใหญ่ขึ้น ปัญหาภายในและภายนอกองค์กรมีมากขึ้น

2. ความจำเป็นในเรื่องของกรอบเวลา ปัจจุบันผู้บริหารต้องสามารถปฏิบัติงานในกรอบของเวลาที่สั้นลง เพื่อตอบสนองต่อการแข่งขันต่าง ๆ และการที่สังคมมีการใช้ระบบสื่อสารข้อมูลที่ทันสมัยเพิ่มมากขึ้น

3. การพัฒนาเทคนิคหรือเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ เช่น ใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์มาช่วยวิเคราะห์ แยกแยะ และจัดสรรข้อมูลให้เป็นสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ

4. การตระหนักถึงคุณค่าและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีขนาดเล็กลง ราคาถูกลง มีความสามารถมากขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ระบบสื่อสารมีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ระบบสื่อสารมีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นจึงเป็นผลที่จะทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องใช้เทคโนโลยีในการสร้างระบบสารสนเทศ

จากการรวบรวมข้อมูลสรุปว่า ประโยชน์ของระบบสารสนเทศช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้นทำให้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานทำให้ทันต่อเหตุการณ์ การตรวจสอบผลการดำเนินงานได้สะดวกและมีประโยชน์ทางด้านการบริหารการศึกษาเพื่อการปฏิบัติงาน ลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของบุคลากรต่าง ๆ ในองค์การ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

องค์ประกอบของระบบสารสนเทศ

ระบบสารสนเทศ คือกระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศ มีองค์ประกอบในการดำเนินงานหรือขั้นตอนการประมวลผลเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศอย่างเป็นระบบ มีผู้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบสารสนเทศไว้ ดังนี้

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2548 : 203) กล่าวถึง องค์ประกอบของระบบสารสนเทศว่าเป็นกลไกชนิดหนึ่งด้วยการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาประยุกต์ใช้กับการจัดการข้อมูลในองค์การ ระบบสารสนเทศจึงมีส่วนประกอบหลายส่วนด้วยกัน ซึ่งแต่ละส่วนนั้น จำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดระบบสารสนเทศที่สมบูรณ์ โดย ระบบสารสนเทศประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 5 ส่วน ได้แก่ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูล บุคลากรทางคอมพิวเตอร์และกระบวนการทำงาน เมื่อนำส่วนประกอบทั้ง 5 มารวมกันจะเป็นระบบสารสนเทศที่ทำให้สามารถทำการจัดเก็บข้อมูล การค้นคว้าสารสนเทศ และการประมวลผลข้อมูล เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศและนำไปจัดทำรายงานสารสนเทศ เพื่อให้ผู้บริหารใช้ประโยชน์ต่อไป

กิตติ ภักดีวัฒนะกุล (2549 : 279 - 281) กล่าวว่า ระบบ หมายถึง การนำองค์ประกอบอันได้แก่ คน (People) ทรัพยากร (Resource) แนวคิด (Concept) และกระบวนการ (Process) มาผสมผสานการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่วางแผนไว้ ซึ่งในโลกนี้มีระบบอยู่มากมายหลายระบบ เช่น ระบบการเรียนการสอน ระบบบัญชี ระบบจัดซื้อและระบบสารสนเทศ เป็นต้น โดยภายในระบบอาจประกอบไปด้วยระบบย่อย (Subsystem) ต่าง ๆ ที่ต้องทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน องค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบจะถูกจำแนกออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำเข้า (Input) ส่วนดำเนินการ (Process) ผลลัพธ์ (Output) และป้อนกลับ (Feedback)

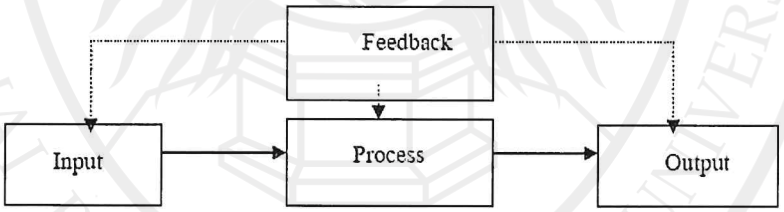

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของระบบ

ส่วนนำเข้า (Input) ทรัพยากรหรือสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อกระบวนการ เช่น ระบบการผลิตผลไม้กระป๋อง ส่วนนำเข้าอาจเป็นผลไม้ น้ำ และกระป๋อง เพื่อเข้าสู่ระบบการผลิต เป็นต้น

ส่วนดำเนินการ (Process) เป็นส่วนการทำการแปรสภาพ ประมวลผล ทรัพยากรที่นำเข้าเพื่อให้ได้เป็นผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ผลลัพธ์ (Output) เป็นสิ่งที่ได้จากกระบวนการของระบบ

ส่วนป้อนกลับ (Feedback) เป็นสิ่งที่ช่วยให้มีการปรับปรุงส่วนอื่น ๆ ของระบบโดยหลังจากที่ได้ผลลัพธ์ของระบบแล้ว จะมีการเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผลจากการเปรียบเทียบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

และนำกลับสู่ส่วนอื่น ๆ ของระบบ เพื่อปรับปรุงการทำงานในส่วนนั้นให้มีความเหมาะสมหรือสมบูรณ์มากขึ้น

ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล และเจษฎาพร ยุทธนาวิบูลย์ชัย (2549 : 21) กล่าวถึง องค์ประกอบของระบบสารสนเทศว่า กระบวนการทำงานมีส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน ได้แก่

1. การนำข้อมูลเข้าสู่ระบบเป็นกิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเข้าสู่ระบบเพื่อการประมวลผล

2. การประมวลผลเป็นการนำทรัพยากรที่ได้เข้าสู่ระบบมาปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปที่มีความหมายเพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ วางแผน ควบคุม และดำเนินงานด้านต่าง ๆ ในการประมวลผลสามารถกระทำด้วยมือหรือจะใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วย

3. ผลลัพธ์ เป็นผลผลิตที่ได้จากการประมวลผล โดยทั่วไปจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือรายงานสารสนเทศ ซึ่งนอกจากส่วนประกอบหลัก 3 ประการ ในระบบสารสนเทศอาจมีการส่งข้อมูลย้อนกลับหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลไปปรับปรุงการนำข้อมูลเข้าและกิจกรรมการประมวลผล

ศรีสมรัก อินทุจันทร์ยง (2549 : 7 - 16) สรุปองค์ประกอบของระบบสารสนเทศว่าระบบสารสนเทศจะทำงานได้ตามวัตถุประสงค์จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ คือ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูล กระบวนการ ระบบเครือข่ายและบุคลากร

1. ฮาร์ดแวร์ หมายถึง อุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ช่วยให้ระบบทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วยคอมพิวเตอร์รุ่นต่าง ๆ เป็นหลักสำหรับการประมวลผลรวมทั้งอุปกรณ์รับเข้า อุปกรณ์ส่งออก และอุปกรณ์หน่วยเก็บ

2. ซอฟต์แวร์ หมายถึง ชุดคำสั่งงานที่ใช้ในการสั่งการให้คอมพิวเตอร์ทำงานแบ่งได้เป็นประเภท คือซอฟต์แวร์ระบบและซอฟต์แวร์ประยุกต์

3. ข้อมูล เป็นสิ่งนำเข้าสู่ระบบสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น ตัวเลข ตัวหนังสือ ภาพและเสียง ข้อมูลเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งขององค์กรที่จะต้องมีการบริหารจัดการ

4. กระบวนการ หมายถึง กลยุทธ์ นโยบาย วิธีการ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนในการใช้ระบบสารสนเทศ เช่น ขั้นตอนที่ผู้ใช้ปฏิบัติในการทำงานกับระบบ

5. ระบบเครือข่าย เป็นเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์เพื่อทำให้เกิดการสื่อสารทางไกล

6. บุคลากร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของระบบสารสนเทศเพราะเป็นผู้ใช้องค์ประกอบทั้ง 5 ให้ทำงานร่วมกันตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ประสิทธิ์ ทีฆพุฒิ และครรชิต มาลัยวงศ์ (2549 : 23) แบ่งโครงสร้างของระบบสารสนเทศได้ 6 ประการ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1. ฮาร์ดแวร์ (Hardware) หมายถึง เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ

2. ซอฟต์แวร์ (Software) หมายถึง ชุดคำสั่งที่ใช้สำหรับสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามที่ต้องการ

3. ข้อมูล (Data) หมายถึง ข้อเท็จจริงที่สนใจบันทึกจัดเก็บไว้เพื่อใช้วิเคราะห์ให้ทราบสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

4. ระบบสื่อสารข้อมูล (Data Communication System) หมายถึง อุปกรณ์ระบบโทรคมนาคมและข้อตกลงที่ทำให้องค์กรสามารถส่งข้อมูลและรายงานข้ามไปยังผู้รับที่อยู่ห่างไกล

5. บุคลากรด้านสารสนเทศ (People Ware) หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาดำเนินงานและจัดการให้เกิดระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพสำหรับองค์กร

6. ระเบียบปฏิบัติและคู่มือ (Procedures) หมายถึง ข้อบังคับ กฎเกณฑ์และคู่มือการใช้ระบบสารสนเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้และมั่นคงปลอดภัย

ดังนั้นสรุปได้ว่า เมื่อมีสิ่งนำเข้า (Input) สู่ระบบใด ๆ แล้วนำมาผ่านกระบวนการ (Process) ที่อาจใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเพื่อเรียบเรียงและจัดเก็บ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ (Output) สารสนเทศที่สามารถใช้สนับสนุนการตัดสินใจได้ และมีส่วนป้อนกลับ คือผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลไปปรับปรุงการประมวลผลซึ่งระบบสารสนเทศมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า คือฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ บุคลากร ข้อมูลสารสนเทศ ส่วนกระบวนการ คือนโยบาย วิธีการ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนในการใช้ระบบผลผลิต คือได้จากการประมวลผลและส่วนป้อนกลับ คือผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลไปปรับปรุงการนำข้อมูลเข้าและกิจกรรมการประมวลผล

การจัดระบบสารสนเทศ

ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดระบบสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งในการรวบรวมจัดเก็บ การประมวลผลและการแสดงผลเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้องและปลอดภัยตรงตามความต้องการและมีการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 27) ได้กล่าวว่า ในกระบวนการจัดระบบสารสนเทศโดยทั่วไปมีขั้นตอนการดำเนินงานหลัก 5 ขั้นตอน คือ

1. การรวบรวมข้อมูล
2. การตรวจสอบข้อมูล
3. การประมวลผลข้อมูล
4. การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ และ
5. การจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วีระ สุภากิจ (2549 : 318) กล่าวถึง กระบวนการและขั้นตอนในการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนมี 6 ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting Data)
2. การตรวจสอบข้อมูล (Checking Data)
3. การประมวลผลข้อมูล (Processing Data)
4. การจัดระเบียบข้อมูลหรือหน่วยเก็บ (Organizing Data or Storage)
5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analyzing Data)
6. การใช้ข้อมูล (Using Data)

เศรษฐชัย ชัยสนิทและจิดาภัส สัมพันธ์สมโภช (2550 : 6) กล่าวว่า การทำข้อมูลให้เป็นระบบสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งาน จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินการเริ่มตั้งแต่การรวบรวมและการตรวจสอบข้อมูล การดำเนินการประมวลผลข้อมูลกลายเป็นสารสนเทศ การดูแลรักษาระบบสารสนเทศเพื่อการใช้งาน และการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูล ประกอบด้วย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเรื่องของการรวบรวมข้อมูลซึ่งมีจำนวนมากและต้องเก็บให้ได้อย่างทันเวลา เช่น ข้อมูลการลงทะเบียนเรียนของนักเรียน ข้อมูลประวัติบุคลากร ปัจจุบันมีเทคโนโลยีช่วยในการจัดเก็บข้อมูลอยู่เป็นจำนวนมาก คือการป้อนข้อมูลเข้าคอมพิวเตอร์ การอ่านข้อมูลจากรหัสแท่ง การตรวจใบลงทะเบียน ที่มีการฝนดินสอดำในตำแหน่งต่าง ๆ เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่นกัน

2. การตรวจสอบข้อมูล เมื่อมีการเก็บข้อมูลแล้วจำเป็นต้องมีการตรวจสอบข้อมูลเพื่อการตรวจสอบความถูกต้อง ข้อมูลที่เก็บเข้าในระบบต้องมีความเชื่อถือได้

3. การดำเนินการประมวลผลข้อมูลให้กลายเป็นสารสนเทศ ได้แก่

3.1 การจัดแบ่งกลุ่มข้อมูล ข้อมูลที่เก็บจะต้องมีการแบ่งกลุ่มเพื่อเตรียมไว้สำหรับใช้งาน การแบ่งแยกกลุ่มมีวิธีที่ชัดเจน เช่น ข้อมูลในโรงเรียนมีการแบ่งเป็นแฟ้มประวัตินักเรียน แฟ้มลงทะเบียน

3.2 การตรวจสอบข้อมูล เมื่อมีการเก็บข้อมูลแล้วจำเป็นต้องมีการตรวจสอบข้อมูลเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ข้อมูลที่เก็บเข้าในระบบต้องมีความเชื่อถือได้

3.3 การสรุปผลบางครั้งข้อมูลที่จัดเก็บ เป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องมีการสรุปผลหรือสร้างรายงานย่อ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ข้อมูลที่สรุปได้นี้อาจสื่อความหมายได้ดีกว่า เช่น สถิติจำนวนนักเรียน แยกตามชั้นทำงานรายชั้น

3.4 การคำนวณข้อมูลที่เก็บมีเป็นจำนวนมาก ข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลตัวเลขที่สามารถนำไปคำนวณ เพื่อหาผลลัพธ์บางอย่างได้ ดังนั้นการสร้างข้อมูลสารสนเทศจากข้อมูล จึงอาศัยการคำนวณข้อมูลที่เก็บไว้ด้วย

4. การดูแลรักษาสารสนเทศเพื่อการใช้งาน ซึ่งประกอบด้วย

4.1 การเก็บรักษาดูแลข้อมูล หมายถึง การนำข้อมูลมาบันทึกเก็บไว้ในสื่อบันทึกต่าง ๆ เช่น แผ่นบันทึกข้อมูลรวมถึงการดูแลและการนำสำเนาข้อมูลเพื่อให้ใช้งานต่อไป

4.2 การค้นหาข้อมูล ข้อมูลที่จัดเก็บไว้มีจุดประสงค์ที่จะเรียกใช้งานได้ต่อไป การค้นหาข้อมูลจะต้องค้นได้ถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว จึงมีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามามีส่วนช่วยในการทำงาน ทำให้การเรียกค้นหากระทำได้ทันเวลา

4.3 การทำสำเนาข้อมูล การทำสำเนาเพื่อจะนำข้อมูลเก็บรักษาไว้ หรือนำไปแจกจ่าย ภายหลัง ควรจัดเก็บข้อมูลให้ง่ายต่อการทำสำเนาหรือนำสำเนาไปใช้อีกครั้งได้ง่าย

4.4 การสื่อสาร ข้อมูลต้องกระจายไปยังผู้ใช้งานที่ห่างไกลได้ง่าย การสื่อสารข้อมูลจึงเป็นเรื่องสำคัญและมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการส่งข่าวสารไปยังผู้ใช้ได้อย่างรวดเร็ว

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 18 - 19) กล่าวว่า ในส่วนของระบบสารสนเทศนั้น จากข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่มากมายในสถานศึกษาต้องมีกระบวนการหรือขั้นตอนการจัดระบบสารสนเทศที่ดีจึงจะได้สารสนเทศที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ใช้ โดยทั่วไปการจัดระบบสารสนเทศจะมีขั้นตอน การดำเนินงานหลัก ๆ 5 ขั้นตอน คือการรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การประมวลผลข้อมูลการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ และการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ นั้น จะต้องกำหนดรายการข้อมูลที่ต้องการ กำหนดวิธีการจัดเก็บ สร้างหรือจัดหาเครื่องมือในการจัดเก็บให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและแหล่งข้อมูล เช่น แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบบันทึก แบบสังเกต เป็นต้น นอกจากนั้นควรกำหนดเวลาในการจัดเก็บหรือผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บโดยต้องคำนึงถึงข้อมูลที่ตรงกับความต้องการที่กำหนดไว้และมีความเชื่อถือได้ในการกำหนดรายการข้อมูลที่ต้องการนั้น อาจดำเนินการโดยศึกษาจากมาตรฐานการศึกษาในระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายในของกระทรวงศึกษาธิการ มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. มาตรฐาน การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฯลฯ จากนั้นจึงกำหนดวิธีการและเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลให้มีความสอดคล้องกัน เช่น กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ควรเป็นแบบสอบถามหรือใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกต เครื่องมือที่ใช้ก็ควรเป็นแบบสังเกต เป็นต้น

2. การตรวจสอบข้อมูล ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ก่อนที่จะนำไปประมวลผล ควรมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อน โดยพิจารณาจากความถูกต้อง ความสมบูรณ์และความเป็นปัจจุบันของข้อมูล

3. การประมวลผลข้อมูล ขั้นนี้เป็นการนำข้อมูลมาประมวลผลให้เป็นสารสนเทศหรือเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ ข้อมูลใดที่เป็นสารสนเทศอยู่แล้วนำมาจัดกลุ่ม แยกแยะ ตามลักษณะและประเภทของสารสนเทศ ซึ่งการประมวลผลนั้น อาจเป็นการจัดหมวดหมู่ การเรียงลำดับ การแจงนับ ตลอดไปถึงการใช้สูตรทางคณิตศาสตร์ การดำเนินการอาจใช้วิธีการง่าย ๆ ที่เรียกว่าทำด้วยมือใช้เครื่องคำนวณเล็ก ๆ มาช่วย จนกระทั่งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่คือคอมพิวเตอร์ได้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลควรใช้ค่าสถิติที่ง่ายและตรงที่สุด ค่าสถิติที่นิยมนำมาใช้ เช่น ค่าร้อยละ อัตราส่วน สัดส่วน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือแม้กระทั่งการแจกแจงความถี่ที่เป็นการหาค่าสถิติที่ง่ายที่สุด

4. การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลหรือจัดทำเป็นสารสนเทศที่มีความหมายชัดเจน มีความกะทัดรัด ตรงกับความต้องการและสะดวกต่อการนำไปใช้ อาจนำเสนอในรูปของตาราง แผนภาพ กราฟ หรือการบรรยายเป็นความเรียงก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการนำไปใช้และลักษณะของสารสนเทศนั้น ๆ

5. การจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ เป็นการจัดเก็บทั้งส่วนที่เป็นข้อมูลและส่วนที่เป็นสารสนเทศไว้ในสื่อต่าง ๆ อย่างมีระบบ สะดวกต่อการค้นหาเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ การจัดเก็บอาจจัดเก็บเป็นแฟ้มเอกสารหรือแฟ้มอิเล็กทรอนิกส์ตามศักยภาพของสถานศึกษาแต่ต้องคำนึงถึงระบบของการค้นหาให้สะดวกต่อการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน การนำข้อมูลไปประมวลผลใหม่ รวมทั้งการนำสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในงานต่าง ๆ

ระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพของโครเอนเก้ และแฮทซ์ (Kroenke and Hatch. 1994 : 124 ; อ้างถึงใน วชิระ ปัญญาวรากร. 2551 : 118) ซึ่งมีอยู่ 10 ขั้นตอน คือ

1. การรวบรวมข้อมูล (Capturing)
2. การตรวจสอบข้อมูล (Verifying)
3. การจัดหมวดหมู่ (Classifying)
4. การเรียงลำดับข้อมูล (Arranging or sorting)
5. การสรุปข้อมูล (Summarizing)
6. การคำนวณ (Calculation)
7. การจัดเก็บข้อมูล (Storing)
8. การค้นหาข้อมูล (Retrieving)
9. การสร้างข้อมูลผสมหรือทำรายงาน (Reproducing)
10. การกระจายหรือสื่อสารข้อมูล (Disseminating or Communicating)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 22) กล่าวว่า ในการจัดให้มีระบบสารสนเทศที่ดีในสถานศึกษานั้น ต้องเป็นไปตามกระบวนการหรือขั้นตอนที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ โดยทั่วไปการจัดระบบสารสนเทศมีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ

1. การรวบรวมข้อมูล
2. การตรวจสอบข้อมูล
3. การประมวลผลข้อมูล
4. การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ
5. การจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ

สรุปได้ว่า กระบวนการและขั้นตอนในการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษา มี 6 ด้าน คือการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้

คุณสมบัติของระบบสารสนเทศที่ดี

คุณภาพของระบบสารสนเทศนั้น มาจากคุณลักษณะของระบบสารสนเทศที่ดี มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงคุณลักษณะของระบบสารสนเทศที่ดีไว้ ดังนี้

กมล ภู่ประเสริฐ (2547 : 79) กล่าวว่า คุณสมบัติของสารสนเทศที่ดี มีดังต่อไปนี้

1. มีความถูกต้องแม่นยำ
2. ทันต่อเหตุการณ์
3. ตรงกับความต้องการ
4. ชัดเจน
5. ตรวจสอบได้
6. เรียกใช้ได้ง่าย รวดเร็ว
7. สมบูรณ์ ครอบคลุม
8. ยืดหยุ่น ใช้ได้หลายสถานการณ์

กิตติ ภักดีวัฒนะกุล (2549 : 273 - 274) ได้สรุปลักษณะของสารสนเทศที่ดี ดังนี้

1. มีความถูกต้อง (Accurate) สารสนเทศจะต้องไม่นำข้อมูล (Data) ที่ผิดพลาดเข้าสู่ระบบ เพราะเมื่อนำเข้าไปประมวลผลแล้วจะทำให้ได้ข้อมูลที่ผิดพลาดตามไปด้วยลักษณะเช่นนี้เรียกว่า "Gabage In – Gabage Out (GIGO)"

2. มีความสมบูรณ์ (Complete) สารสนเทศที่ดีจะต้องมีข้อมูลในส่วนที่สำคัญครบถ้วน

3. มีความคุ้มทุน (Economical) สารสนเทศที่ดีต้องผ่านกระบวนการที่มีต้นทุนน้อยกว่าหรือเทียบเท่ากับกำไรที่ได้จากการผลิต

4. มีความยืดหยุ่น (Flexible) สารสนเทศที่ดีจะต้องสามารถนำสารสนเทศไปใช้กับบุคคลหลายกลุ่ม

5. ความเชื่อถือได้ (Reliable) ความน่าเชื่อถือของสารสนเทศขึ้นอยู่กับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่มาจากที่เชื่อถือได้

6. ตรงประเด็น (Relevant) สารสนเทศที่ดีต้องมีความสัมพันธ์กับงานที่ต้องการ การวิเคราะห์หากเป็นสารสนเทศที่ไม่ตรงประเด็นจะทำให้เสียเวลาในการทำงาน

7. มีความง่าย (Simple) สารสนเทศที่ดีต้องไม่ซับซ้อน กล่าวคือ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ เพราะความซับซ้อนคือการมีหลายรายละเอียดมากเกินไป

8. มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน (Timely) มีความทันสมัยอยู่เสมอเมื่อต้องการใช้เพื่อการตัดสินใจจะทำให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

9. สามารถตรวจสอบได้ (Verifiable) สารสนเทศที่ดีต้องสามารถตรวจสอบ ความถูกต้องได้โดยการตรวจสอบจากแหล่งที่มาเป็นต้น

วีระ สุภากิจ (2549 : 321 - 322) กล่าวว่า ข้อมูลที่เก็บมาจากแหล่งต้องทำการตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณลักษณะที่ดี คือ

1. มีความเป็นปัจจุบัน คือ ช่วงเวลาที่ข้อมูลเกิดเหมาะสมกับเวลาและทันกับเวลาที่จะใช้หรือไม่ข้อมูลบางรายการต้องเก็บปีละครั้งบางรายการมีอายุเป็นปัจจุบัน 3 ปีมาแล้วคือยังไม่มีที่ใหม่กว่านี้

2. มีความตรงตามเนื้อหาของสารสนเทศที่ต้องการ คือมีคุณสมบัติในการสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์และลักษณะงานมีความเพียงพอและไม่เบี่ยงเบน

3. มีความถูกต้องแม่นยำ คือ มีการบันทึกจากสภาพความเป็นจริงในเวลาที่สำรวจและผ่านกระบวนการในการจัดเก็บด้วยวิธีการและเครื่องมือที่ถูกต้องได้มาตรฐานหากตรวจสอบแล้วพบข้อผิดพลาดบกพร่องก็ต้องจัดเก็บหรือแก้ไขใหม่

กิตติมา เจริญหิรัญ (2550 : 46) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศที่ดีเป็นระบบงานที่ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อรวบรวมข้อมูล การจัดทำสารสนเทศและการสนับสนุนสารสนเทศให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์การที่ต้องการใช้ ซึ่งในการพัฒนาระบบสารสนเทศอาจทำโดยใช้มือแต่จะช้าและผิดพลาดได้ง่าย จึงมีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วยในการพัฒนาระบบสารสนเทศขึ้นจนในปัจจุบันยังได้นำความก้าวหน้าในเทคโนโลยีสื่อสารมาใช้ร่วมด้วยทำให้เกิดความรวดเร็วทั้งในแง่การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลและในแง่ของการติดต่อสื่อสารระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์โดยไร้พรมแดนที่ทุกส่วนของโลกสามารถติดต่อถึงกันได้ง่าย

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สมพงษ์ พันธุรัตน์ (2550 : 20) กล่าวว่า ควรพิจารณาแหล่งที่มาของข้อมูลความถูกต้องของข้อมูลครบถ้วนและสอดคล้องกันหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ คุณค่า คุ้มกับเวลา ค่าใช้จ่าย กำลังกายและกำลังสมองที่จะทำต่อไป เมื่อประมวลผลข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อตรวจสอบแล้วยังไม่ถูกต้องให้แก้ไขก่อน

วิเชียร เปรมชัยสวัสดิ์ (2551 : 13) กล่าวว่า สารสนเทศแต่ละประเภทมีคุณค่าไม่เท่ากัน สารสนเทศบางอย่างอาจมีคุณค่ามากกว่าสารสนเทศอื่น ๆ ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และสามารถได้ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจควรมีคุณลักษณะ 5 ประการดังต่อไปนี้

1. มีความเกี่ยวข้องโดยตรง
2. มีความสมบูรณ์เพียงพอ
3. มีความเที่ยงตรงแม่นยำ
4. ทันเหตุการณ์
5. มีความคุ้มค่าในการจัดทำสารสนเทศ

ซวาสส์ (Zwass. 1998 : 42) กล่าวถึง คุณภาพของสารสนเทศจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการทันเวลา ความสมบูรณ์ ความกะทัดรัด ตรงกับความต้องการ ความถูกต้อง ความเที่ยงตรง (Precision) และรูปแบบที่เหมาะสมในเรื่องเดียวกัน

โครเอ็นเก้ (Kroenke. 2005 : 1) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของสารสนเทศไว้ว่า สารสนเทศมิใช่ดีหรือมีคุณภาพทั้งหมด แต่สำหรับสารสนเทศที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะ 5 ประการ คือตรงกับเรื่อง (Pertinence) ทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) มีความแม่นยำ (Accuracy) ลดความไม่แน่นอน (Reduced Uncertainty) ทำให้เกิดความฉงนและประหลาดใจ (Contains an Element of Surprise)

จากนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง คุณลักษณะระบบสารสนเทศ สรุปได้ว่า คุณลักษณะของระบบสารสนเทศที่ดี ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง (Accurate) ด้านความสมบูรณ์ (Complete) ด้านตรงประเด็น (Relevant) ด้านทันต่อเหตุการณ์ (Timely) และด้านตรวจสอบได้ (Verifiable) ซึ่งแต่ละด้านมีความหมายดังนี้

1. ด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accurate)

นักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้กล่าวถึงสารสนเทศที่มี ความถูกต้องแม่นยำ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2551 : 213) กล่าวว่า สารสนเทศที่ดีต้องมีความเที่ยงตรง แม่นยำ ปราศจากความคลาดเคลื่อนในข้อมูลที่นำเสนอ ดังนั้น ผลลัพท์ของสารสนเทศที่มี ความเที่ยงตรงขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ป้อนเข้าไปในระบบด้วย ดังนั้น คำว่าเที่ยงตรงในที่นี้จึงหมายรวมถึงความถูกต้อง ความสมบูรณ์และความปลอดภัย

บุร์ซและกรุดนิตสกี้ (Burch and Grudnitski . 1998 : 5) กล่าวถึงสารสนเทศที่มีความแม่นยำ (Accuracy) ว่ามีความถูกต้องชัดเจนมีโอกาสคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงเพียงเล็กน้อย ไม่กำกวม และไม่ลำเอียง

สเตียร์และเรย์โนลด์ส (Stair and Reynolds . 1999 : n.p ; อ้างถึงใน ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุลและเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย. 2549 : 25) กล่าวไว้ว่าเกี่ยวกับความถูกต้องแม่นยำ (Accurate) คือสารสนเทศที่มีความถูกต้องต้องปราศจากข้อผิดพลาด (Error) ใด ๆ ถ้าข้อมูลป้อนเข้าสู่กระบวนการประมวลผลไม่ถูกต้อง อาจก่อให้เกิดสารสนเทศที่ไม่ถูกต้องได้ ซึ่งมักเรียกทั่ว ๆ ไปว่า GIGO (Garbage In, Garbage Out)

โอไบร์อัน (O'Brien. 2001 : 16) ได้กล่าวว่า มิติด้านเนื้อหา สารสนเทศต้องมีความถูกต้อง ปราศจากข้อผิดพลาดและตรงกับความต้องการใช้สารสนเทศ

สเตียร์และเรย์โนลด์ส (Stair and Reynolds. 2001 : 6) กล่าวว่า สารสนเทศที่ดีต้องมีความความถูกต้อง (Accurate) และไม่มีความผิดพลาด สารสนเทศต้องชัดเจน (Clarity) ไม่คลุมเครือ

สรุปได้ว่า สารสนเทศที่มีความถูกต้องแม่นยำนั้นจะต้องปราศจากข้อผิดพลาด มีความชัดเจนไม่กำกวม หากป้อนข้อมูลที่ผิดพลาดเข้าสู่ระบบสารสนเทศจะทำให้กระบวนการประมวลผลไม่ถูกต้องและสารสนเทศที่ได้จะไม่ถูกต้องด้วย ดังนั้น ความถูกต้องแม่นยำ หมายถึง ความถูกต้องของสารสนเทศที่เข้าสู่ระบบสารสนเทศ การประมวลผลของระบบสารสนเทศและความถูกต้องของสารสนเทศที่ได้จากการประมวลผล รวมทั้งความปลอดภัยของระบบสารสนเทศด้วย

2. ด้านความสมบูรณ์ครบถ้วน (Complete)

นักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้กล่าวถึงสารสนเทศที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วน ดังนี้

รุจิจันทร์ พิริยะสงวนพงศ์ (2549 : 11) ได้กล่าวถึงความสมบูรณ์ครบถ้วน (Complete) สารสนเทศที่ได้รับจะต้องไม่ละเลยในส่วนสำคัญของเหตุการณ์หรือกิจกรรมทางธุรกิจสารสนเทศที่มีความสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง (Fact) ที่สำคัญอย่างครบถ้วนหรืออีกนัยหนึ่ง คือ ไม่มีส่วนใดของสารสนเทศที่ จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานหรือการตัดสินใจที่ขาดหายไปโดยเนื้อหาที่ปรากฏในรายงานต้องมีความชัดเจนและปราศจากความกำกวมใด ๆ ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น การใช้รายงานการขายประจำวันของทุกวันทำการสำหรับการคำนวณรายรับของกิจการ ใบรายงานผลการเรียนของนักเรียนแต่ละภาคการศึกษาจะต้องประกอบด้วยผลการเรียน (เกรดแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนพร้อมทั้งเกรดเฉลี่ยในภาคการศึกษานั้นและเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) เป็นต้น

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2554 : 20) กล่าวถึงสารสนเทศมีความสมบูรณ์ว่าครอบคลุมมีความสมบูรณ์ใช้ในการตัดสินใจได้ไม่ผิดพลาด ความสมบูรณ์ของสารสนเทศได้มาจาก การประมวลผล

ข้อมูลที่มีขอบเขตครอบคลุมกว้างขวาง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและกระจัดกระจายจะต้องได้รับการรวบรวมอย่างเพียงพอเพื่อผลิตสารสนเทศที่ต้องการ

สเตียร์และเรย์โนลด์ส (Stair and Reynolds. 2001 : 6) กล่าวว่า สารสนเทศที่ดีต้องมีความสมบูรณ์ (Complete) บรรจุไปด้วยข้อเท็จจริงที่มีสำคัญครบถ้วน สารสนเทศต้องมีความกะทัดรัด (Conciseness) หรือรัดกุม เหมาะสมกับผู้ใช้

โอไบร์อัน (O'Brien. 2001 : 16) กล่าวถึง สารสนเทศที่มีความสมบูรณ์ว่า สิ่งที่จำเป็นต้องมีในสารสนเทศที่กะทัดรัด เฉพาะที่จำเป็นเท่านั้นครอบคลุม (Scope) ทั้งด้านกว้างและด้านแคบ (ด้านลึก) หรือมีจุดเน้นทั้งภายในและภายนอกมีความสามารถ ศักยภาพ (Performance) ที่แสดงให้เห็นได้จากการวัดค่าได้ การบ่งบอกถึงการพัฒนาหรือสามารถเพิ่มพูนทรัพยากร

เชลลีและคณะ (Shelly and Et al. 2002 : n.p ; อ้างถึงใน ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุลและเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย. 2549 : 25) กล่าวว่า สารสนเทศที่มีความสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง (Fact) ที่สำคัญอย่างครบถ้วน ตัวอย่างเช่น ใบรายงานผลการเรียนของนักเรียนแต่ละภาคการศึกษาต้องประกอบด้วยผลการเรียน (เกรด) แต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนพร้อมทั้งเกรดเฉลี่ย ในภาคการศึกษานั้นและเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) เป็นต้น

สรุปได้ว่า สารสนเทศที่มีความสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง (Fact) ที่สำคัญอย่างครบถ้วนเพียงพอ กะทัดรัด ครอบคลุมเท่าที่จำเป็น เพื่อนำไปใช้ประมวลผลสารสนเทศให้ได้สารสนเทศที่ต้องการ ฉะนั้นความสมบูรณ์ของสารสนเทศ คือสารสนเทศที่มีความครบถ้วนเพียงพอไม่มากไม่น้อยเกินไป เพื่อนำไปประมวลผลให้ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลจากระบบสารสนเทศนั้น ต้องครบถ้วนตรงตามการนำไปใช้

3. ด้านความเกี่ยวข้อง (Relevant)

นักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้กล่าวถึง สารสนเทศที่มีความเกี่ยวข้องดังนี้

รุจิจันทร์ พิริยะสงวนพงศ์ (2549 : 11) กล่าวว่า ความตรงกับกรณีหรือสอดคล้องกับความต้องการ (Relevant) สารสนเทศจะต้องมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ และสนองความต้องการของผู้ใช้เพื่อการตัดสินใจโดยส่วนเนื้อหาซึ่งปรากฏในรายงานหรือเอกสารที่เป็นผลลัพธ์จากการประมวลผลที่จะต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ด้านการใช้สารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานประจำวันของเสมียนหรือพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานต่าง ๆ หากสารสนเทศที่ได้รับไม่ตรงกับความต้องการใช้งานอาจจะก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานหรือการตัดสินใจได้

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2554 : 20) กล่าวถึง สารสนเทศที่มีความเกี่ยวข้องคือ สารสนเทศที่ตรงความต้องการ สารสนเทศที่จะต้องมีเนื้อหาตรงกับเรื่อง หรือสถานที่ต้องการจะใช้ของผู้ใช้สารสนเทศแต่ละคนแต่ละหน่วยงาน

แบนท์ลี่ย์ (Bentley. 1998 : 58) กล่าวว่า ความเกี่ยวข้อง (Relevant) โดยดูว่าผู้ใช้งานสามารถนำสารสนเทศนั้นไปใช้เพิ่มประสิทธิภาพได้มากกว่าการไม่ใช้สารสนเทศหรือไม่หรืออาจดูได้จากสารสนเทศมีผลกระทบต่อกิจกรรมของผู้ใช้หรือไม่อย่างไร

บุร์ซและกรุดนิตสกี้ (Burch and Grudnitski. 1998 : 5) กล่าวว่า ความตรงประเด็น (Relevancy) จะต้องตอบคำถามที่ผู้ใช้สารสนเทศต้องการอยากจะทราบ ตรวจสอบที่มาได้และมีรายละเอียดต่าง ๆ เหมาะสมและชัดเจนเพียงพอ

สเตียร์และเรย์โนลด์ส (Stair and Reynolds. 1999 : n.p. ; อ้างถึงในศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล และเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย. 2549 : 26) มีความเกี่ยวข้อง (Relevant) สารสนเทศที่มีคุณภาพต้องมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์และสนองความต้องการของผู้ใช้เพื่อ การตัดสินใจ

สรุปได้ว่า สารสนเทศที่มีความเกี่ยวข้อง คือ สารสนเทศที่ตรงความต้องการมีเนื้อหาและรายละเอียดต่าง ๆ ที่เหมาะสมและชัดเจนเพียงพอ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ และสนองความต้องการของผู้ใช้แต่ละคนแต่ละหน่วยงานเพื่อการตัดสินใจ

4. ด้านทันต่อเหตุการณ์ (Timely)

นักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้กล่าวถึง สารสนเทศที่ทันต่อเหตุการณ์ดังนี้

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2554 : 20) กล่าวว่า ความทันเวลา ข้อมูลต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยหรือทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ต้องปรับข้อมูลให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อได้สารสนเทศทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์

แบนท์ลี่ย์ (Bentley. 1998 : 58) กล่าวว่า สารสนเทศนั้นสามารถอยู่ได้แม้ว่ากาลเวลาผันผ่านไปเพียงใดก็ยังคงอยู่อย่างไม่ล้าสมัย

บุร์ซ และกรุดนิตสกี้ (Burch and Grudnitski . 1998 : 5) กล่าวว่า ทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) สนองความต้องการของผู้ใช้ทุกโอกาส

โอไบร์อัน (O'Brien. 2001 : 16) กล่าวถึง มิติด้านเวลา (Time Dimension)สารสนเทศควรมีการเตรียมไว้ให้ทันเวลา (Timely) กับความต้องการของผู้ใช้ สารสนเทศควรต้องมีความทันสมัยหรือเป็นปัจจุบัน (Currency) สารสนเทศควรต้องมีความถี่ (Frequency) หรือบ่อยเท่าที่ผู้ใช้ต้องการ สารสนเทศควรมีเรื่องเกี่ยวกับช่วงเวลา (Time Period) ตั้งแต่อดีต ปัจจุบันและอนาคต

เมอร์ดิกค์และมูนเซน (Murdick and Munsen. 2010 :144) กล่าวว่า เป็นปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศจะต้องเหมาะสมกับยุคและเวลาที่ใช้ข้อมูลไม่ล้าสมัย

สรุปได้ว่า สารสนเทศที่ทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลจะต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย หรือทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอจะต้องปรับข้อมูลให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อได้สารสนเทศ ทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์และความต้องการของผู้ใช้ในการตัดสินใจ

5. ด้านตรวจสอบได้ (Verifiable)

นักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้กล่าวถึง สารสนเทศที่สามารถตรวจสอบได้ ดังนี้

แบนท์ลี่ย์ (Bentley. 1998 : 58) กล่าวถึง สารสนเทศที่มีความถูกต้องไว้ว่า สามารถตรวจสอบได้ (Verifiable) ว่าเป็นความจริงด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

บุร์ซ และกรุดนิตสกี้ (Burch and Grudnitski . 1998 : 5) กล่าวว่า ผู้ใช้สารสนเทศต้องการอยากจะทราบ ตรวจสอบที่มาได้และมีรายละเอียดต่าง ๆ เหมาะสมและชัดเจนเพียงพอ

สเตียร์ และเรย์โนลด์ส (Stair and Reynolds. 2001 : 7) กล่าวว่า สารสนเทศที่ดีต้องสามารถพิสูจน์ได้ (Verifiable) หรือตรวจสอบจากหลาย ๆ แหล่ง ได้ว่ามีความถูกต้อง

เชลลี และคณะ (Shelly and et al. 2002 : n.p. ; อ้างถึงใน ศรีไพรศักดิ์รุ่ง พงศากุลและเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย. 2549 : 25) กล่าวว่า สารสนเทศจะต้องตรวจสอบความถูกต้องได้ กล่าวคือ ผู้ใช้สามารถตรวจสอบข้อมูลเพื่อความมั่นใจว่ามีความถูกต้องต่อการนำไปตัดสินใจได้ ซึ่งอาจมีการตรวจสอบข้อมูลโดยการเปรียบเทียบกับข้อมูลลักษณะเดียวกันจากแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แหล่ง

เมอร์ดิกค์ และมูนเซน (Murdick and Munsen. 2010 : 144) กล่าวถึง การตรวจสอบสารสนเทศ มีเหตุผลถูกต้อง (Validity) ค่าที่ได้จากการวัดเมื่อดูจากผลผลิตกับปัจจัยนำเข้าสอดคล้องเป็นเหตุเป็นผลกันตามสภาพความจริง

สรุปได้ว่า สารสนเทศที่ตรวจสอบได้เป็นสารสนเทศที่สามารถตรวจสอบ ความถูกต้องได้โดยตรวจสอบข้อเท็จจริง การเปรียบเทียบกับข้อมูลลักษณะเดียวกันจากแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แห่ง และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อความมั่นใจว่ามีความถูกต้องต่อการนำไปใช้ตัดสินใจได้

ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา

การบริหารจัดการสถานศึกษานั้นได้นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานหลายด้าน เช่น จัดเก็บข้อมูลนักเรียน ระบบงานสารบัญ เป็นต้น นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ดังนี้

เกียรติศักดิ์ เสนไสย (2547 : 71) กล่าวว่า ทุกโรงเรียนควรต้องมีคอมพิวเตอร์สำหรับเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลในรูปเอกสารต้องพยายามพัฒนาให้จัดเก็บในรูปของดิจิตอล คือ จัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และต้องเก็บข้อมูลโดยอิงมาตรฐานให้มากที่สุด เพราะว่าการเก็บข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเมื่อนำข้อมูลของแต่ละโรงเรียนมารวมกันจะสามารถทำได้ง่ายและต่อโรงเรียนมีภารกิจบทบาท

สำคัญมากในเรื่องของระบบข้อมูล ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับระบบสารสนเทศมากขึ้น บุคลากรที่รับไปปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่ไม่ใช่บุคลากรครู ต้องมีบุคลากรรองรับงานระบบข้อมูลสารสนเทศ และต้องคิดว่าการจัดเก็บข้อมูลตามความต้องการของกระทรวงหรือว่าหน่วยงานระดับเขตพื้นที่ หรือว่าระดับสำนักงานการศึกษาพื้นฐาน ข้อมูลที่จัดเก็บนั้น มีประโยชน์ต่องานบริหารสถานศึกษาด้วย ข้อมูลการรับนักเรียน งานปกครอง การลงทะเบียน การให้เกรด งานแนะแนว งานบริการ งานจัดซื้อจัดหา งานพัสดุครุภัณฑ์ ตามที่กระทรวง ศึกษาธิการผลักดันที่จะให้ e-Government เกิดขึ้น เพราะต้องมี e-School เพื่อรองรับตรงนี้ โดยข้อมูลทั้งหมดของโรงเรียนต้องจัดเก็บอยู่ในรูปดิจิตอล โรงเรียนอาจจะต้องใช้เวลาในการสร้างระบบเป็น e-School ระยะหนึ่งแต่อย่างไรทุกโรงต้องเป็น e-School

จักรกฤษ แย้มสรวล (2547: 83 - 84) กล่าวว่า สำหรับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการโรงเรียน สิ่งหนึ่งที่เราต้องยอมรับ คือเราไม่ได้อยู่คนเดียวในการบริหารโรงเรียน มีบุคคลที่มีส่วนร่วมกับเรา คือคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน วางนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ร่วมในการปกป้องทุกอย่าง การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศของบุคลากรในแต่ละระดับ ซึ่งมีลักษณะและปริมาณที่แตกต่างกัน โดยเริ่มตั้งแต่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหาร ครู หัวหน้าหมวดดังนี้ ลำดับแรก คือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์ทั้งหมดว่าควรมีอะไรบ้าง กำหนดวิสัยทัศน์ มีแผนทุก ๆ เรื่อง ที่ต้องให้ดูในการดำเนินงานทั้งหมด ลำดับที่สอง คือผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา จะเป็นผู้วางแผนการบริหารทั้งองค์การเพราะปัจจุบันนี้ถ้าโรงเรียนเป็นนิติบุคคลแล้วเราคงต้องบริหารโดยองค์คณะบุคคลที่เราจะต้องทำงานร่วมกัน ลำดับที่สาม คือหัวหน้ากลุ่มสาระ หัวหน้าหมวด หัวหน้างาน จะเป็นผู้ร่วมวางแผนปฏิบัติการทั้งนี้จะมีหัวหน้าหมวดหัวหน้างานเก่าอยู่และอีกหลายงานที่เป็นหัวหน้าสายที่ทำงานร่วมกัน คือกลุ่มที่วางแผนปฏิบัติการในโครงการต่าง ๆ ทั้งหมดและลำดับที่สี่ คือระดับผู้ปฏิบัติ (ครู บุคลากรสนับสนุน) เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากจะขาดไม่ได้ คือครูและผู้สนับสนุน การสอนที่ต้องให้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการปฏิบัติงานทั้งหมด

จงกลวรรณ พิสิฐพันพร (2552 : 1-2) กล่าวว่า การจัดเก็บข้อมูลเป็นการเก็บรักษาข้อมูลเพื่อการบริหาร โดยการเก็บไว้ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแฟ้มเอกสารหรือด้วยคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันจะเห็นว่าข้อมูลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ และหน่วยงานให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการเรียกใช้งานอย่างมาก การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีการจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก จากเดิมข้อมูลทั้งหมดถูกจัดเก็บเป็นเอกสารในแฟ้มงานซึ่งสามารถค้นหาและอ้างอิงได้ แต่จะมีผลเสียในเรื่องของการจัดเก็บ โดยเอกสารมักจะมีปริมาณมากขึ้นอยู่เสมอ ข้อมูลที่มีอยู่ในแฟ้มหากไม่มีระบบการจัดเก็บที่ดีจะยากต่อการค้นหาและปรับปรุงข้อมูล การจัดเก็บ

โดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบันทำได้แต่ต้องขึ้นกับ ความเหมาะสม ความสะดวกในการเรียกใช้งาน และยังช่วยให้จัดการกับงานที่บางครั้งต้องทำซ้ำ ๆ กันมาก ทำให้ความผิดพลาดจากการทำงานลดลง ใช้เวลาในการทำงานลดลง รวมทั้งประหยัดทรัพยากรให้หน่วยงานด้วย

การบริหารการศึกษาเกี่ยวข้องกับการหาวิธีการใช้ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์อย่างฉลาดให้เกิดสัมฤทธิผลคุ้มค่ามาก เมื่อระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสารสนเทศสามารถช่วยผู้บริหารทำงานได้ดียิ่งขึ้น จึงเห็นกันโดยทั่วไปว่าเรื่องนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การทำงานด้านต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย (อธิปัตย์ คลี่สุนทร. ออนไลน์. 2555)

เรย์ และเดวิด (Ray and David. 1994 : 251 ; อ้างถึงใน อธิปัตย์ คลี่สุนทร. ออนไลน์. 2555) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ในการใช้ระบบสารสนเทศและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารการศึกษาแยกเป็นงานกว้าง ๆ 3 ด้าน คือระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา (Management Information Systems: MIS)ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction : CAI) และการรู้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน (Computer Literacy : CL)

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2558 : 20) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานศึกษา มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารมากขึ้นโดยเฉพาะในยุคของการปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งหวังให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การเตรียมการพัฒนาระบบสารสนเทศ การพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นกระบวนการของการวิเคราะห์และออกแบบระบบ การจัดหา การติดตั้งประเมินระบบ ตลอดจนกำหนดแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศในอนาคต เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในสถานศึกษาทั้งการบริหาร การเรียนการสอนและการบริการขึ้นอยู่กับผู้บริหารเป็นสำคัญเพื่อให้การดำเนินงานเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบสารสนเทศประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่า การบริหารงานผู้บริหารต้องนำสารสนเทศมาใช้ในการตัดสินใจใน การบริหารจัดการสถานศึกษา นำมาประยุกต์ให้การปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

ระบบสารสนเทศได้ถูกนำมาใช้ในการดำเนินงานบริหารจัดการสถานศึกษาหลายด้าน เช่น จัดเก็บข้อมูลนักเรียน ระบบงานทะเบียน ระบบการเงินบัญชี เป็นต้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ดังนี้

นโยบายการพัฒนาระบบ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2555 : 2) มีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ มุ่งยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งกลยุทธ์สำคัญในการดำเนินนโยบาย คือการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผู้บริหารสถานศึกษา การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ นวัตกรรม องค์ความรู้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการสนับสนุนให้มีการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ออนไลน์. 2558 ก) การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการและนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีนโยบายเกี่ยวกับการใช้ระบบสารสนเทศ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่สี่ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ได้แก่

1. ด้านบริหารทั่วไป ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้แก่ Web Portal, E-office และ Database รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์เชิงบวก

2. ด้านงบประมาณ ใช้แนวทาง Strategic Performance - Based Budgeting: SPBB และ Formula Funding โดยการจัดงบประมาณตามความจำเป็นพื้นฐาน ความเสมอภาคและตามนโยบาย การกระจายอำนาจจัดซื้อจัดจ้าง จัดหางบประมาณค่าสาธารณูปโภคและค่าจ้างครูให้เพียงพอ

3. ด้านบริหารงานบุคคล สร้างเครือข่ายครู สมาคมวิชาชีพ จัดหาลูกจ้าง พนักงานราชการให้เพียงพอ รวมทั้งการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของสถาบันการอาชีวศึกษา ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ถูกคิดค้นและพัฒนาเพื่อช่วยในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของอาชีวศึกษา อันได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การกำกับ ติดตาม ดูแลผู้เรียน การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และยังช่วยในการส่งข้อมูล ติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งเป็นการประหยัดเวลาและทรัพยากรที่นำมาใช้จัดทำเอกสารต่าง ๆ ได้อีก ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษารุ่นแรก ได้แก่ RMS2007 ต่อมาได้ถูกพัฒนามาจนถึง RMS2016 ซึ่งมีประสิทธิภาพและความสามารถในการใช้งานเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2555 : 48)

แนวคิดในการพัฒนาระบบ

กระบวนการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานอาชีวศึกษาอยู่ภายใต้แนวคิดการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารบนความสำเร็จที่ยั่งยืนขององค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมีจุดเน้นเรื่องการพัฒนาสารสนเทศ ดังนี้ (วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ. ออนไลน์. 2550)

1. ด้านการบริหาร เน้นเพิ่มประสิทธิภาพงานผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น Paperless Video Conference

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2. ด้านบริการ แก่นักเรียน ผู้ปกครองผ่านเทคโนโลยีเว็บ เช่น การตรวจสอบผล การเรียนและความประพฤติผ่านระบบ RMS เป็นต้น กับชุมชน เช่น การจัดทำ V-Cop Board ผ่าน V-Cop.net ระบบความร่วมมือ เป็นต้น

3. ด้านวิชาการ เช่น การพัฒนาสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์รูปแบบต่าง ๆ ทั้ง e-book, Power Point ประกอบการสอน, e-learning ฯลฯ

4. ด้านพัฒนาบุคลากร ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อเป็นฐานสังคมแห่งการเรียนรู้ในอนาคต

กระบวนการพัฒนาระบบ

กระบวนการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานอาชีวศึกษา ยึดแนวทางตามวัฏจักร การพัฒนาระบบงาน (System Development Life Cycle : SDLC) ดังนี้

1. การศึกษาสถานภาพของระบบงานเดิมและความเป็นไปได้ของโครงการศึกษาจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหาร โดยคำนึงถึงผลตอบแทนการลงทุน (ROI) และจุดคุ้มทุนของระบบ

2. วิเคราะห์ระบบงานเดิม เพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อมูลเข้าและข้อมูลออก รวมถึงขั้นตอนการตัดสินใจในการปฏิบัติงานนั้น สามารถวิเคราะห์จากสภาพการทำงานจริง เอกสารที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการถึงรายละเอียดตามสายงาน นำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์แนวทางแก้ไข และวิเคราะห์ประเด็นในการนำเสนอสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร

3. การออกแบบระบบงานใหม่ โดยการออกแบบการไหลของข้อมูลในระบบ งานใหม่ การออกแบบการประมวลผลในระบบ (Process Designing) การออกแบบส่วนการนำเข้าข้อมูล (Input Design) การออกแบบฐานข้อมูล (Database Design) และทำการออกแบบส่วน การแสดงผลสารสนเทศ (Output Design) ภายใต้กรอบความคิดที่ว่า "ข้อมูลถือเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอันดับแรก ขณะที่ระบบไอทีและกระบวนการต่าง ๆ ควรได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับทรัพยากรด้านข้อมูล (Information Asset) ในแง่ของการจัดหาช่องทางเข้าถึงบริการ ความพร้อมในการให้บริการ และมาตรการด้านความปลอดภัยที่เหมาะสม

4. การเขียนโปรแกรม (Coding) และทดลองใช้ โดยเน้นการพัฒนา Application ภายใต้เทคโนโลยี Open Source เช่น Linux Platform, PHP, Mysql

5. ทดสอบระบบเพื่อตรวจสอบหาข้อผิดพลาดและปรับปรุงแก้ไขของ Software ที่พัฒนาขึ้นให้ตรงตามการใช้งาน

6. ติดตั้งและบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ (วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ. ออนไลน์. 2550)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราไพพรรณี

การพัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ (ออนไลน์. 2550) ได้พัฒนาระบบบริหารจัดการงานอาชีวศึกษาภายในสถานศึกษา (RMS2007) เบื้องต้นมีระบบที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น 3 ระบบ ได้แก่ ระบบบริหารจัดการบุคลากร ระบบบริหารจัดการนักเรียน และระบบงานสารบรรณ ซึ่งทั้ง 3 ระบบมีความเชื่อมโยงกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ระบบบริหารจัดการบุคลากร (RPMS) มีความสามารถของระบบ ดังนี้

1.1 สามารถจัดเก็บประวัติบุคลากรในสถานศึกษาและตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในวิทยาลัย เพื่อกำหนดสิทธิการเข้าใช้งานโปรแกรมต่าง ๆ ในระบบบริหารจัดการงานอาชีวศึกษา (RMS) โดยไม่ต้องออกจากโปรแกรม RPMS ซึ่งชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่านเดียวกันสามารถเข้าสู่โปรแกรมอื่นใน RMS ได้ภายใต้ One Account Our Success โดยในเบื้องต้นได้แก่ ระบบงานสารบัญอิเล็กทรอนิกส์ ระบบบริหารจัดการนักเรียน

1.2 โดยที่ระบบนี้จะเป็นสื่อกลางในการแจ้งข่าวสารจากงานบุคลากรถึงบุคลากรทุกท่านที่อยู่ในระบบ รวมถึงระบบแจ้งเตือน Private Message จากโปรแกรมอื่นใน RMS ซึ่งระบบรับส่งข้อความ Private Message สามารถแนบไฟล์เอกสารส่งถึงบุคลากรที่มีอยู่ในระบบและสามารถทราบถึงสถานะของ Message ที่ส่งว่าถึงผู้รับและผู้รับได้เปิดอ่านหรือยัง

1.3 สามารถส่งออกข้อมูลบุคลากรในสถานศึกษา นำข้อมูลส่งให้สำนักนโยบายและแผนฯ กลุ่มงบประมาณและติดตามผล เพื่อใช้ในการคำนวณประกอบการจัดสรรงบประมาณต่อหัวในส่วนของบุคลากรได้

1.4 ระบบบริหารจัดการนักเรียน (RSMS) มีความสามารถของระบบ ดังนี้

1.4.1 เป็นระบบที่สถานศึกษาสามารถนำเข้าข้อมูลตั้งต้นจากระบบโปรแกรมบริหารจัดการนักเรียน (ศธ.02) ได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องกรอกข้อมูลใหม่ จำนวน 60 รายการ เช่น ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ผู้ปกครอง ผลการเรียนในแต่ละภาคเรียนเป็นต้น

1.4.2 รองรับการทำงานผ่านระบบเครือข่ายทั้ง Intranet และ Internet สะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลด้วยสิทธิที่แตกต่างกัน

1.4.3 เพิ่มประสิทธิภาพช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน เช่น ผู้ปกครองสามารถตรวจสอบผลการเรียน และแจ้งเหตุเกี่ยวกับข้อมูลนักเรียนในความปกครอง โดยข้อมูลนี้เป็นความลับระหว่างผู้ปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4.4 มีระบบประมวลผลการดำเนินงานของงานพัฒนาวินัยต่อฝ่ายบริหาร เช่น จำนวนนักเรียนที่ถูกลงโทษจำแนกตามความผิด จำแนกตามแผนกวิชาและจำแนกตามระดับชั้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1.4.5 โดยระบบจะช่วยคณะครูในการจัดทำฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในที่ปรึกษาดังรายละเอียดนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวและประเภทที่อยู่อาศัย ข้อมูลบุคคลที่นักเรียนปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนและผลงานดีเด่น (คนดีศรีอาชีวะ) ข้อมูลด้านสุขภาพ ข้อมูลพฤติกรรม ข้อเสนอแนะความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ ที่ปรึกษา ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองซึ่งล้วนแต่เป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างตามรายบุคคล สมดังเจตนารมย์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

1.5 ระบบงานสารบรรณ (RSLB) มีความสามารถของระบบ ดังนี้

1.5.1 ลดค่าใช้จ่ายจากการเวียนหนังสือด้วยกระดาษแบบดั้งเดิมได้มีการออกแบบระบบฐานข้อมูล ใช้งานง่ายกว่าระบบการรับส่งด้วยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากระบบอีเมล์จะใช้พื้นที่การเก็บเอกสารมากกว่าและไม่สามารถตรวจสอบสถานะหนังสือได้

1.5.2 ระบบ RSLB สามารถตรวจสอบสถานการณ์แจ้งเวียนหนังสือได้โดยสามารถตรวจสอบหนังสือว่าส่งถึงผู้ใดบ้าง มีผู้เปิดอ่านหรือยังไม่เปิดอ่านเช่นใด รวมถึงติดตามเวลาในการเปิดอ่านหนังสือเวียนและระบบสามารถรายงานข้อมูลเชิงสถิติด้านสถานะของผู้ใช้งานได้ว่ามีหนังสือที่ส่งถึงกี่ฉบับ เปิดอ่านและไม่เปิดอ่านกี่ฉบับ

1.5.3 การกำหนดคุณสมบัติของหนังสือเวียนอิเล็กทรอนิกส์เป็น 3 คุณลักษณะ หนังสือเวียนสำหรับบุคลากรในระบบ หนังสือกองกลางที่บุคลากรในระบบสามารถเปิดได้ หนังสือที่เผยแพร่สู่ภายนอกหรือหนังสือของอาชีวศึกษาจังหวัด

1.5.4 ผู้ใช้งานสามารถจัดเก็บหนังสือสำคัญ ไว้ใช้ประโยชน์ในภายหลังง่ายต่อการเรียงลำดับตามต้องการของผู้ใช้งาน รวมถึงลดเวลาในการค้นหาหนังสือ

ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา (RMS) ได้ถูกพัฒนามาอย่างต่อเนื่องซึ่งมีประสิทธิภาพและความสามารถในการใช้งานมากขึ้น สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ สรุปจากคู่มือระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ดังนี้ (วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ. 2555 : 3 - 4)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

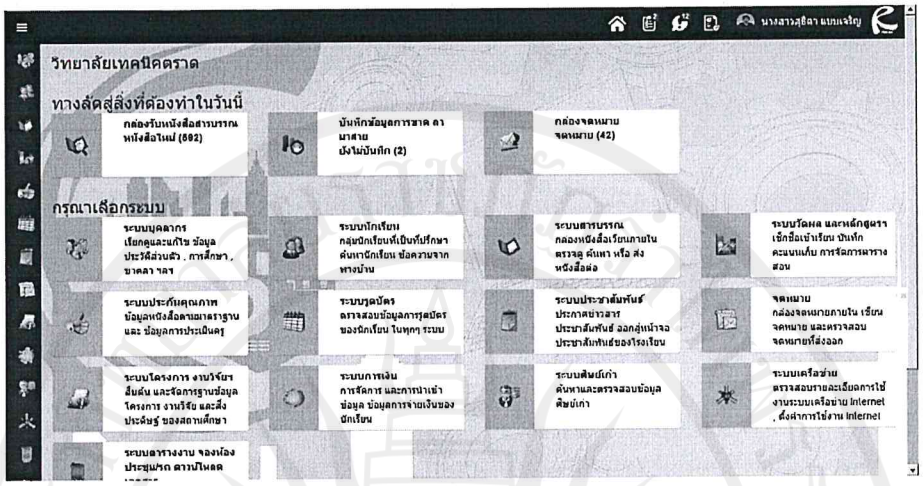

ภาพประกอบ 3 หน้าจอระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา (RMS)

1. ระบบบุคลากร สามารถจัดเก็บข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของบุคลากร ข้อมูลด้านประวัติการศึกษา ประวัติการฝึกอบรม ประวัติการลา ประวัติการฝึกอบรม ประวัติเครื่องราช ประวัติการเลื่อนขั้นเงินเดือน รางวัลหรือสิ่งเชิดชูเกียรติ ทั้งนี้ระบบสามารถแก้ไข ตรวจสอบและเพิ่มเติมข้อมูลได้

2. ระบบจดหมาย บุคลากรทุกท่านสามารถใช้งานระบบนี้ได้โดยใช้เป็นช่องทางของการส่งข้อความและข้อมูลหากันภายใน ซึ่งระบบนี้จะปลอดภัยจากไวรัสแฟรชไดร์วและสามารถตรวจสอบสถานะของข้อความได้ด้วยว่าถึงผู้รับและผู้รับเปิดอ่านหรือยัง เมื่อมีจดหมายถูกส่งเข้ามา ศูนย์กลางการแจ้งเตือนแจ้งเตือนเพื่อให้ทราบถึงจดหมายที่ถูกส่งเข้ามา

3. ระบบสารบรรณ เป็นระบบส่งหนังสือภายในให้กับบุคลากรสามารถส่งหนังสือโดยสแกนไฟล์เอกสาร ผู้บริหารและหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่งานสารบรรณสามารถตรวจสอบและติดตามว่าบุคลากรอ่านหรือไม่เปิดอ่านหนังสือเรื่องใดบ้าง สำหรับบุคลากรจะมีกล่องรับหนังสือสารบรรณ สามารถค้นหาหนังสือได้โดยการระบุข้อมูล วันที่ค้นหาสามารถคลิกที่ชื่อเรื่องของหนังสือเพื่อทำการเปิดอ่านหนังสือที่ต้องการได้

4. ระบบนักเรียนแสดงรายชื่อกลุ่มนักเรียนที่เป็นที่ปรึกษาอยู่ โดยเลือกรายชื่อกลุ่มที่ต้องการตรวจดูข้อมูล สามารถตรวจสอบข้อมูลด้านการเรียน ตารางเรียน คะแนนเก็บ เป็นต้น ครูที่ปรึกษาสามารถที่จะตรวจสอบ /เพิ่มเติม/แก้ไขข้อมูลเพิ่มเติมของนักเรียนได้ นอกจากนี้ครูที่ปรึกษาสามารถคลิกไอค่อนแผนที่ดาวเทียมเพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลการนำทางจากโรงเรียนไปสู่บ้านนักเรียนผ่าน http://maps.google.com ส่วนนักเรียนจะเข้าสู่ระบบและแสดงข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของตัวนักเรียนเอง ข้อมูลครูที่ปรึกษาและข้อมูลด้านตรวจสอบข้อมูล ผลการเรียน การตรวจสอบข้อมูลผลการเรียนและข้อมูลการเรียนด้านการประเมินครู เป็นต้น

5. ข้อมูลการรูดบัตร ครูที่ปรึกษาสามารถคลิกไอค่อนการรูดบัตรเพื่อทำ การตรวจสอบข้อมูลการรูดบัตรเข้าออกของระบบต่าง ๆ ในโรงเรียนของนักเรียนได้

6. ระบบปกครอง ผู้ที่จะเข้าไปจัดทำข้อมูลต้องเป็นหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่งานปกครองที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ค้นหานักเรียนเพื่อตรวจสอบ/เพิ่มเติม/แก้ไข ข้อมูลการหักคะแนนความประพฤติ โดยระบุคำค้นหาลงในช่องค้นหาให้ถูกต้องและคลิกปุ่มค้นหาโดยครูปกครองสามารถเลือกหักคะแนนความประพฤติหรือระบุข้อมูลข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนดังกล่าวได้ตามต้องการ

7. ระบบวัดผล ครูประจำวิชาสามารถเข้าไปทำการตรวจสอบ/เพิ่มเติม/แก้ไขข้อมูลตารางสอน รวมถึงจัดการเรื่องการตรวจสอบรายชื่อเข้าเรียนและการบันทึกข้อมูลคะแนนเก็บได้ โดยเมื่อเข้าสู่ระบบวัดผลแล้ว สามารถเลือกไอค่อนระบบย่อยได้ตามต้องการ เพิ่มเติม/ตรวจสอบ/แก้ไขข้อมูลได้ตามต้องการ

8. ระบบโครงการ ผู้ที่จะเข้าใช้ระบบเพื่อทำการค้นหาโครงการและงานวิจัยสามารถเข้าใช้งานได้ทุกคน แต่ถ้าต้องการเพิ่มข้อมูลโครงการ/งานวิจัยนั้น ต้องได้รับการแต่งตั้งจากบุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นหัวหน้างานโครงการ/วิจัย ก่อนค้นหาโครงการ บุคลากรทุกคนในระบบสามารถเข้ามาค้นหาโครงการ/งานวิจัยได้ที่เมนูนี้ โดยระบุข้อมูลที่ต้องการลงในช่องค้นหา เมื่อค้นพบโครงการหรืองานวิจัยเรียบร้อยแล้ว สามารถคลิกชื่อเรื่องของโครงการหรืองานวิจัย เพื่อเรียกดูข้อมูลและดาวน์โหลดไฟล์ที่เกี่ยวข้องกับโครงงานได้

9. ระบบศิษย์เก่า สามารถค้นหาและตรวจสอบข้อมูลศิษย์เก่าได้โดยเข้ามาที่ระบบศิษย์เก่าสามารถค้นหาข้อมูล ระบุข้อมูลรหัสนักเรียนหรือชื่อนามสกุลที่สามารถเรียกดูรายละเอียดบทสรุปข้อมูลศิษย์เก่าได้

10. ระบบประกันคุณภาพ สามารถจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อมูล การวิจัยของครู

11. ระบบงานประชาสัมพันธ์สามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารให้กับบุคลากรทราบ

12. ระบบการเงิน สามารถตรวจสอบงบประมาณโครงการต่าง ๆ และข้อมูล การจ่ายเงินของนักเรียน

13. ระบบเครือข่าย ระบบจะบันทึกการใช้งานเครือข่าย การใช้งานระบบของบุคลากร วันเวลาการเข้าใช้งานและออกจากระบบ

สถาบันวิทยบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

14. ระบบตารางงาน จองห้องประชุม/รถ ดาวน์โหลดเอกสาร บุคลากรสามารถจัดการตารางงาน บันทึกการประชุม การใช้ห้องประชุมต่าง ๆ ได้

15. ผู้ดูแลระบบทำหน้าที่การตั้งค่าระบบ ท่านสามารถเริ่มตั้งค่าได้ที่เมนูฐานข้อมูลกลางของระบบ ตั้งค่าฐานข้อมูลโรงเรียน เปิดปิดการใช้งานระบบต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานศึกษา

การตั้งค่าฐานข้อมูลภาคเรียน ปีการศึกษา ระบบรูดบัตร ระบบวัดผลฯ การตั้งค่าฐานข้อมูลวันหยุด ผู้ดูแลระบบสามารถสั่งอัพเดทระบบได้โดยอัพเดทผ่านหน้าเว็บ ผู้ดูแลระบบสามารถสำรองฐานข้อมูลผ่านหน้าเว็บตั้งค่าสิทธิในการเข้าถึงระบบต่าง ๆ ของหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่งานต่าง ๆ

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีนโยบายในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัดในด้านต่าง ๆ ทั้งงานสารบรรณ การจัดเก็บข้อมูลนักเรียน ข้อมูลบุคลากร ข้อมูลผลการเรียน เป็นต้น โดยมีผู้ใช้งาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่และนักเรียน ซึ่งระบบสารสนเทศได้พัฒนาขึ้น คือ ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา (RMS) ซึ่งได้ถูกพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจากรุ่นแรก RMS2007 จนถึงรุ่นปัจจุบัน RMS2016 ประกอบด้วย 15 ระบบย่อย ดังนี้ ระบบบุคลากร ระบบนักเรียน ระบบสารบรรณ ระบบปกครอง ระบบวัดผล ระบบประกันคุณภาพ ระบบรูดบัตร ระบบประชาสัมพันธ์ ระบบจดหมาย ระบบโครงการงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ ระบบการเงิน ระบบศิษย์เก่า ระบบเครือข่าย ระบบตารางงานจองห้องประชุม/รถ ดาวน์โหลดเอกสารและผู้ดูแลระบบ

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้งานสำเร็จ ผู้บริหารจะดำเนินงานให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการทำงานเพื่อให้การดำเนินงานราบรื่นประสบผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

อารี พันธ์มณี (2546 : 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือเป็นไปตามที่ ตนเองต้องการและความรู้สึกดังกล่าวนี้จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นถ้าหากความต้องการหรือเป้าหมายนั้นไม่รับการตอบสนอง

ประสาท อิศรปรีดา (2547 : 300) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิตที่มีผลไปสู่เป้าหมายที่ต้องการของมนุษย์และเป็นพฤติกรรมไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2547 : 122) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือผลที่เป็นความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึก กระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจและสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

บุญสิริ สุวรรณเพ็ชร์ (2548 : 443) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ที่เกิดจากการบรรลุเป้าหมาย

แน่งน้อย พงษ์สามารถ (2549 : 259) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ท่าที่ต่อสิ่งต่าง ๆ 3 อย่าง คือปัจจัยเกี่ยวกับงานโดยตรง ลักษณะเฉพาะเจาะจงของแต่ละคนและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในสิ่งที่อยู่นอกหน้าที่การงาน

พรรณี ชูทัยเจนจิต (2550 : 14) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคา การจัดจำหน่ายและ การส่งเสริมการตลาด

จิตตินันท์ นันทไพบูลย์ (2551 : 64) ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจมีความหมายโดยทั่วไปว่า ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ภาวิณี เพชรสว่าง (2552 : 46) กล่าวว่า ทัศนคติในการทำงานที่มีความสำคัญ สำหรับองค์การคือความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ ทางบวกโดยเป็นผลจากประสบการณ์ในการทำงาน

โคทเลอร์ (Kotler. 2000 : 36) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลซึ่งมีระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากการเปรียบเทียบการทำงานของผลิตภัณฑ์ตามที่เห็นและเข้าใจกับความคาดหวัง

คูลเลน (Cullen. 2001 : 664) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรับรู้ของบุคคลทั้งที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อคุณภาพการบริการต่าง ๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการ ที่มีต่อคุณภาพการบริการ เช่น ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือน่าไว้วางใจของผู้ให้บริการ เป็นต้นและในระดับกว้างที่เป็นมุมมองของผู้รับบริการที่ได้จากบริการทุกประเภทที่นำไปเป็นข้อสรุปรวมความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อองค์กร

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ชอบหรือพอใจของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การบริการ การปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดีเกิดจากการตอบสนองทั้งทางร่างกาย จิตใจ จนทำให้เกิดความพึงพอใจ ความรู้สึกหรืออารมณ์ทางบวก ทำให้บุคคลมีความรู้สึก กระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ

ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร ทั้งความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในการรับบริการ รวมทั้งการใช้งานระบบสารสนเทศ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ (2546 : 128) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารว่า จะไม่ประสบความสำเร็จถ้าปราศจากความร่วมมือและความพอใจของผู้ใช้งาน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ถึงแม้ว่าจะมีระบบที่ดีเพียงใดก็ตามถ้าผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกต่อต้านและคิดว่าระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจะมาแย่งงานของตนเองไปการใช้ระบบก็จะไม่เกิดประโยชน์

ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทน์ และไพบูลย์ เกียรติโกมล (2547 : 43) ได้กล่าวถึงความพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศว่า สมควรที่จะพัฒนาระบบให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้และทำให้ผู้ใช้เกิดความพอใจต่อระบบ เพราะถ้าระบบไม่สามารถให้สิ่งที่ผู้ใช้ต้องการ โอกาสที่ระบบจะถูกใช้งานและได้รับความนิยมก็จะน้อยลง ซึ่งส่งผลให้ระบบสารสนเทศไม่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้ตามคาดหวังและเป็นผลให้เกิดการสูญเสียหรือไม่คุ้มค่าในการลงทุน

สรชัย พิศาลบุตร (2549 : 8) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของธุรกิจ คือการทำให้ผู้ใช้บริการหรือลูกค้าพึงพอใจในสินค้าหรือบริการที่ผลิตหรือเป็นตัวแทนจำหน่าย

พิมล เมฆสวัสดิ์ (2550 : 28) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการบริการเป็นสิ่งที่ผู้ดำเนินการจะต้องคำนึงถึง ทั้งในฐานะผู้ให้บริการและจะต้องคาดคิดในฐานะของผู้รับบริการร่วมด้วย เพื่อที่จะสามารถส่งเสริมให้เกิดความพึงพอใจในการบริการขึ้นได้

โทมัสและเอิร์ล (Thomas and Earl. 1995 : 88) ได้ให้แนวคิดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้กันอยู่ เพื่อทราบผลของการให้บริการที่ดีเลิศที่ทำให้ลูกค้า พึงพอใจเป็นสิ่งที่บริษัทเชื่อว่ามีคุณค่าและควรให้ความเข้าใจในความต้องการและปัญหาของลูกค้าในการให้บริการ ผู้บริการขององค์กรต้องมีความรับผิดชอบในการปรับปรุงคุณภาพให้เกิด ประสิทธิผลและได้ผลดีอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการสำรวจความพึงพอใจจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารจัดการ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินงานและเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กร หากผู้ปฏิบัติงานและผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนความพึงพอใจในระบบสารสนเทศนั้น ควรพัฒนาระบบให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ และทำการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้งานและผู้รับบริการเพื่อพัฒนาระบบให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานอีกด้วย

การวัดความพึงพอใจ

การสำรวจความพึงพอใจเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารจัดการ วิธีการวัดความพึงพอใจทำได้หลายวิธี ในการวัดนั้นอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือใช้หลายวิธีประกอบกัน เพื่อให้ผลที่แน่นอนขึ้น นักวิชาการได้เสนอแนวคิดในการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

จิรวรรณ ภักดีบุตร (2542 : 183 - 184) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสามารถทำได้หลายวิธีต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์เอกสาร หนังสือ บทความ รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่ได้มีการศึกษาวิเคราะห์ไว้แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อนำเอาข้อมูลเหล่านี้มาศึกษาพิจารณาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เหมือนและแตกต่างกัน ถ้าต้องทำการศึกษาใหม่จะใช้วิธีการศึกษาวิธีใดที่เหมาะสมและได้ผลการศึกษาที่เป็นจริงและน่าเชื่อถือได้

2. ศึกษาจากสถิติการใช้บริการสารสนเทศ โดยนำสถิติผู้ใช้บริการของห้องสมุดนั้น ๆ มาวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบความพึงพอใจหรือความต้องการ เพื่อจะได้จัดหาและวางแผนให้บริการสารสนเทศตามที่ผู้ใช้ต้องการ

3. การสังเกตผู้ใช้ โดยบรรณารักษ์ผู้ให้บริการอาจสังเกตอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่ผู้ใช้เข้ามาในสถาบันบริการสารสนเทศแห่งนั้น วิธีการนี้อาจให้ข้อมูลได้ไม่ชัดเจนและผู้ใช้อาจรู้สึกรำคาญที่ถูกสังเกตอยู่ตลอดเวลา

4. การสัมภาษณ์ผู้ใช้โดยตรง อาจแบ่งประเภทเป็นทางการและไม่เป็นทางการประเภทที่เป็นทางการ คือ การสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามเป็นแนวซึ่งอาจสัมภาษณ์ผู้ใช้แบบตัวต่อตัวหรือแบบกลุ่มได้ ประเภทที่ไม่เป็นทางการ คือ การที่ผู้ให้บริการสนทนาพูดคุยซักถามกับผู้ใช้เพื่อถามถึงความต้องการ ความพึงพอใจ ปัญหาที่ประสบ และต้องการให้มีการปรับปรุง

5. การสำรวจและวิจัยตามหลักวิชาการ โดยใช้แบบสอบถามเป็นแนวทางหรืออาจผสมผสานกับรูปแบบและวิธีการข้างต้นในการศึกษาการใช้และความพึงพอใจของผู้ใช้นั้นควรมีการวางแผนการสำรวจ ตลอดจนการออกแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสามารถวิเคราะห์นำเอาผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ได้

ศจี อนันต์นพคุณ (2542 : 70 - 71) กล่าวถึงวิธีการที่จะวัดความพึงพอใจว่า สามารถใช้วิธีการสำรวจเป็นเครื่องมือวัดได้ ว่ามีวิธีการที่สำคัญ 4 วิธี

1. การสังเกตการณ์ โดยที่ผู้บริหารสังเกตการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการรับบริการจากการแสดงออกการฟัง จากการพูด สังเกตจากการกระทำแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสัมภาษณ์ ต้องเผชิญหน้ากันเป็นส่วนตัวหรือสัมนากันโดยตรงแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยวาจา

3. การออกแบบสอบถามเป็นที่นิยมกันมาก โดยให้ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกในแบบสอบถาม การสร้างคำถามต้องพิจารณาอย่างดีเพื่อที่ตั้งคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ได้ทั้งหมดและลักษณะของคำถามต้องให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับความพึงพอใจสมบูรณ์ครบถ้วน

4. การเก็บบันทึก เป็นการเก็บประวัติที่เกี่ยวข้องกับการรับบริการของผู้รับบริการแต่ละคน

จิตตินันท์ เตชะคุปต์ (2544 : 141) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สรชัย พิศาลบุตร (2549 : 24) กล่าวว่าการวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้ 2 วิธี คือ

1. วิธีวัดความพึงพอใจจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ โดยวัดจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่เลือกมาเป็นตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เกี่ยวกับบริการแต่ละด้านและบริการรวมทุกด้านจากผู้ให้บริการ โดยที่ผู้ใช้บริการจะต้องมีประสบการณ์ในการใช้บริการมาเป็นระยะเวลานานพอที่จะประเมินคุณภาพของบริการที่ได้รับในแต่ละด้านได้มีข้อดี คือ วัดได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วัดไม่ต้องสร้างเกณฑ์สำหรับการใช้วัดความพึงพอใจในแต่ละเรื่องที่ต้องการทราบ ซึ่งการสร้างเกณฑ์ดังกล่าวมีความจำเป็นต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ค่อนข้างมาก โดยมีผู้ใช้บริการงเป็นผู้ตอบแบบสำรวจสามารถตอบได้ง่ายเพราะไม่ต้องคิดทบทวนเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งเกี่ยวข้องกับเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้วัดระดับความพึงพอใจในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งในบางกรณีอาจทำได้ยากเนื่องจากเคยใช้บริการนั้น ๆ นานมาแล้วหรือความถี่ในการใช้บริการเรื่องนั้น ๆ ไม่มากพอที่จะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการตอบตามเกณฑ์สำหรับใช้วัดความพึงพอใจที่ผู้วัดกำหนดมาให้ได้ ส่วนข้อเสียของวิธีนี้ คือ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในเรื่องต่าง ๆ ที่มิติ สินค้าหรือบริการใด ๆ ไม่ได้สะท้อนระดับคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ อย่างแท้จริง เนื่องจากระดับความพึงพอใจในเรื่องต่าง ๆ ของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ที่วัดได้จากผู้ใช้บริการจะประกอบด้วยคุณภาพที่แท้จริงของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ และคุณภาพที่เกิดจากความลำเอียงซึ่งเป็นไปตามลักษณะตามธรรมชาติหรือความจงใจของผู้ใช้บริการเอง ดังนั้นการวัดระดับความพึงพอใจจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีต่อคุณภาพที่แท้จริงของสินค้าหรือบริการใด ๆ จึงต้องแยกระดับความพึงพอใจที่เกิดจากความลำเอียงของผู้ใช้บริการออกไปเสียก่อน ซึ่งหากผู้ใช้บริการไม่จงใจจะประเมินความพึงพอใจ ด้วยความลำเอียงแล้วความลำเอียงของการประเมินความพึงพอใจในเรื่องต่าง ๆ ของสินค้าหรือบริการนั้นก็จะเหลือเฉพาะความลำเอียงอันเป็นผลเนื่องจากลักษณะตามธรรมชาติของผู้ใช้บริการเท่านั้น ซึ่งอาจเป็นผลมาจากเพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ฯลฯ ลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือหลาย ๆ ลักษณะพร้อมกัน

2. วิธีวัดความพึงพอใจจากข้อมูลที่สามารถสะท้อนระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ โดยวัดจากเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นสำหรับวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อบริการแต่ละด้านและบริการรวมทุกด้านของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ มีข้อดี คือมีความถูกต้องเชื่อถือได้ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการวัดความพึงพอใจจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการโดยตรง เพราะสามารถสะท้อนระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแต่ละรายเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการในเรื่องต่าง ๆ โดยไม่มีอิทธิพลจากลักษณะบางประการของผู้ใช้บริการ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ฯลฯ เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีผลทำให้ระดับความพึงพอใจที่มีต่อสินค้าหรือบริการนั้น ๆ สูงหรือต่ำไปกว่าที่ควรจะเป็นจริงจากคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ส่วนข้อเสียของวิธีการวัดนี้ คือ เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการสร้างเกณฑ์สำหรับใช้วัด ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการค่อนข้างมาก นอกจากนี้ การสร้างเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ของสินค้าหรือบริการที่ต้องการวัดระดับความพึงพอใจเป็นอย่างมาก

สตอร์มบอร์ก (Stromborg. 1984 : n.p.) การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนั้น จะวัดในเรื่องใดนั้นยอมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่มีวิธีที่ใช้กัน ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดี ของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสีย คือการสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามากและอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถามเป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้ คือได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มี ขนาดใหญ่ ข้อเสีย คือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้และมีความสามารถในการคิดเป็น ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้น หรือสิ้นสุดของ ความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตรอันดับ

สรุปได้ว่า วิธีการวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการทำได้หลายวิธี ซึ่งประกอบไปด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้ การศึกษาค้นคว้าจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สถิติการใช้บริการ การสอบถาม สัมภาษณ์และการสังเกต กระบวนการศึกษาที่เป็นระบบจะทำให้ได้ผลความพึงพอใจที่น่าเชื่อถือ

ความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารสนเทศ

ความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศ เป็นความรู้สึกของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน การรับบริการและการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ จากระบบสารสนเทศ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารสนเทศไว้ ดังนี้

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2548 : 258) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบสารสนเทศ (User Satisfaction) ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบการป้อนข้อมูล ระบบ การประมวลผล รายงาน และคุณภาพของการบริการ ตลอดจนกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความพอใจของผู้บริหาร

ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล และเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย (2549 : 324) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ใช้ในการพัฒนาระบบรวมถึงการได้ทดลองใช้ระบบก่อนมีการใช้งานจริง จึงช่วยให้ระบบสารสนเทศที่จะพัฒนาได้รับความพึงพอใจและการยอมรับจากผู้ใช้มากขึ้นและมีโอกาสที่จะผิดพลาดน้อยลง

ปานใจ ธารทัศนวงศ์ (2554 : 55) กล่าวว่า ในการดำเนินงานควรคำนึงถึงผู้ใช้ระบบและองค์กร จากนั้นต้องมีการประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบหรือสิ่งที่ต้องแก้ไขระบบนั้น เพื่อกลับไปพัฒนาใหม่อีกครั้ง

ดีโลน และแมคลีน (DeLone and McLean. 1992 : 61) กล่าวว่า ความพึงใจของผู้ใช้งาน (User Satisfaction) คือ การวัดความพึงพอใจหรือการตอบสนองของผู้ใช้งานต่อข้อมูลที่ได้จากระบบสารสนเทศ ซึ่งการวัดผลความพึงพอใจของผู้ใช้ ประกอบด้วย ความพอใจในสารสนเทศ ความพึงพอใจในโปรแกรม ความพึงพอใจในการตัดสินใจ เป็นต้น

เซดดอน (Seddon. 1997 : 69) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน คือการประเมินเชิงอัตวิสัยของผลลัพธ์ที่หลากหลาย อันเป็นการประเมินที่อยู่บนความชอบและความไม่ชอบ ซึ่งตัวแปรความพึงพอใจของผู้ใช้งานเป็นตัวแปรที่ใกล้เคียงมากที่สุดในความหมายของการวัดประโยชน์ที่ผู้ใช้งานได้รับ

ดีโลน และแมคลีน (DeLone and McLean. 2003 : 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้งานเป็นการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศและเป็นปัจจัยสำคัญในการวัดความสำเร็จของระบบสารสนเทศ

สรุปว่า ความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารสนเทศ เป็นทัศนคติของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบสารสนเทศ เช่น ระบบการป้อนข้อมูล การประมวลผล รายงานและคุณภาพของการบริการ ตลอดจนการกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน อันเป็นการประเมินที่อยู่บนความชอบและความไม่ชอบเป็นปัจจัยสำคัญในการวัดความสำเร็จของระบบสารสนเทศและการพัฒนาระบบสารสนเทศ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

คู (Ku. 2007 : 3022 - A) ได้ศึกษาการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศที่ประสบ ความสำเร็จของหัวหน้างานที่รับผิดชอบงานด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ พบว่า ผลจากการนำไมโครคอมพิวเตอร์

มาช่วยในการจัดระบบ ประสบผลสำเร็จในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ใช้ข้อมูลสารสนเทศในระบบงานของหน่วยงาน การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์การบริการ ด้านเครือข่าย ทำให้ผู้ใช้ทราบข้อมูลและสถิติจากระบบได้อย่างสะดวก รวดเร็วและถูกต้องมีประสิทธิภาพ

ทอนเดียร์ (Tondeur. 2008 : 212 - A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นเรียน : ความท้าทายศักยภาพนโยบายการบริหารงานของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นโยบายของโรงเรียนมีส่วนสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียน การวางแผน การให้การสนับสนุนและการฝึกอบรมมีความสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในห้องเรียน ข้อเสนอแนะการวิจัยพบว่าในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน ควรมีการพัฒนาหรือปรับแผนนโยบายอย่างต่อเนื่องจะทำให้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

วลาดิมิรอฟ (Vladimirov. 2012 : บทคัดย่อ) การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าต่อเว็บไซต์นายหน้าท่องเที่ยว ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือเว็บไซต์นายหน้าท่องเที่ยวประเทศบัลแกเรีย ตัวอย่างจำนวน 249 เว็บไซต์ จากทั้งหมด 2,441 บริษัท ใช้แบบสอบถามใน การเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพสารสนเทศในมิติเนื้อหา ความสมบูรณ์ และความถูกต้อง มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บไซต์

เชนและคณะ (Chen and et al. 2013 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของกระบวนการและคุณภาพของการทำงานร่วมกันบนระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิคส์แบบ Business to Business (B2B) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือลูกค้าบริษัทผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิคส์แบบ Business to Business ในประเทศไต้หวัน ตัวอย่างจำนวน 307 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพสารสนเทศในมิติเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความถูกต้อง รูปแบบและความทันเวลา มีอิทธิพลทางบวกต่อการใช้งาน และการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

เซียง และคณะ (Zheng and et al. 2013 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของคุณภาพสารสนเทศและคุณภาพของระบบต่อความตั้งใจที่จะใช้งานชุมชนแลกเปลี่ยนข้อมูลเสมือนของผู้ใช้งาน ประชากรใช้ในการศึกษา คือ ผู้ใช้งานชุมชนแลกเปลี่ยนข้อมูลเสมือน ตัวอย่าง จำนวน 281 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพสารสนเทศในมิติเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความถูกต้อง รูปแบบและความทันเวลา มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

ดง และคณะ(Dong and et al. 2014 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริการของเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ในอุตสาหกรรมสื่อดิจิทัล กรณีเฟสบุ๊คส์ในประเทศไต้หวัน การศึกษานี้ได้พัฒนาโมเดลระบบสารสนเทศของ ดีโลนและแมคลีน (DeLone and McLean) ที่ได้ถูกปรับปรุงแล้วในปี 2003 เพื่อตรวจสอบผลกระทบของคุณลักษณะของเทคโนโลยีเว็บไซต์ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บไซต์ ประโยชน์ของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการใช้งานเว็บไซต์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือผู้ใช้งาน Facebook ในประเทศไต้หวัน ตัวอย่างจำนวน 346 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพสารสนเทศในมิติความสมบูรณ์ ความถูกต้อง รูปแบบและความทันเวลา มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บไซต์

งานวิจัยในประเทศ

จิตประเสริฐ ชื่นอารมย์ (2547 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามขนาดและประเภทของสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 169 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 88 คน ขนาดกลาง จำนวน 24 คนและขนาดเล็ก จำนวน 10 คน เป็นครูในสถานศึกษาเอกชน จำนวน 49 คน สถานศึกษารัฐบาล จำนวน 73 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 122 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบปัญหา จำแนกตามโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งโดยรวมและทุกรายด้าน รวมทั้งเมื่อเปรียบเทียบปัญหาจำแนกตามประเภทสถานศึกษาเอกชนและสถานศึกษารัฐบาล มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยรวมและทุกรายด้านเช่นกัน

เจษฎา ภูสำเภา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการต่อระบบสารสนเทศกองบิน 4 อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ความพึงพอใจของข้าราชการต่อระบบสารสนเทศกองบิน 4 อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยรวมมีความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านความสมบูรณ์ ด้านใช้ได้ทันต่อเวลา ด้านความถูกต้องและสามารถตรวจสอบได้ การเปรียบเทียบความพึงพอใจของข้าราชการต่อระบบสารสนเทศกองบิน 4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อจำแนกตามออกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษาลักษณะของงานที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีระดับนับสำคัญที่ระดับ . 05 ประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีระดับนับสำคัญที่ระดับ .05

อโณทัย นึกเว้น (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินการด้านระบบสารสนเทศในการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปราจีนบุรี พร้อมทั้งเปรียบเทียบปัญหา และความต้องการสอนสายสามัญศึกษากับโรงเรียนเอกชน จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ซึ่งได้แก่ โรงเรียนที่จัดการสอนสายสามัญศึกษากับโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยใช้กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 136 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าทดสอบที (t -test) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาและความต้องการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดปราจีนบุรี ปัญหาโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ส่วนความต้องการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ความต้องการใช้สารสนเทศเพื่อการบริการโรงเรียนเอกชน จังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก 3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาและความต้องการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่าการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามประเภทของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความต้องการ การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามประเภทของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขวัญฤทัย อรุโณทัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจในคุณภาพระบบ สารสนเทศกับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการทำงานในองค์กรภาครัฐแห่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในคุณภาพระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศภายในองค์กรทั้งในด้านเวลา ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความพึงพอใจ ในคุณภาพระบบสารสนเทศ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในคุณภาพระบบสารสนเทศในด้านเวลาและด้านเนื้อหา ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ในคุณภาพระบบสารสนเทศด้านกระบวนการ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในคุณภาพระบบสารสนเทศ ในด้านเวลาและด้านเนื้อหาและปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในคุณภาพระบบสารสนเทศด้านเวลา ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในคุณภาพระบบสารสนเทศในด้านเวลา ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ และด้านกระบวนการ กับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านระบบสารสนเทศ พบว่า ความพึงพอใจในคุณภาพระบบสารสนเทศทั้งในด้านเวลา ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและด้านกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านระบบสารสนเทศภายในองค์กร

สิริกร วัฒนธัญญาการ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารการจัดระบบสารสนเทศทางการศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในภาพรวมนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การบริหารการจัดระบบสารสนเทศทางการศึกษาทุกขั้นตอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารการจัดระบบสารสนเทศทางการศึกษาในภาพรวมจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ระดับการปฏิบัติของผู้บริหารและครูมีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การบริหารการจัดระบบสารสนเทศทางการศึกษาทุกขั้นตอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับปัญหาอุปสรรค พบว่า การนำข้อมูลไปใช้ต้องใช้ประกอบกับข้อมูลหลายแห่งซึ่งโรงเรียนไม่สามารถเข้าถึง บุคลากรที่รับผิดชอบมีเวลาไม่เพียงพอเพราะมีภาระงานอื่นข้อเสนอแนะ คือข้อมูลควรสามารถโยงใยและรับจากแหล่งอื่นที่เกี่ยวข้องได้โดยตรง ควรจัดบุคลากรที่รับผิดชอบให้มีเวลาเพียงพอโดยไม่กระทบต่อภาระงานอื่น

ผกากรอง พุฒหอม (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย และปัญหาการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้นด้านการตรวจสอบข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรกิจ ฮานาฟี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพและความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 และเปรียบเทียบสภาพและความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร 78 คน และครูผู้ดำเนินงาน การจัดระบบสารสนเทศงานวิชาการ 78 คน ในสถานศึกษาเอกชนจำนวน 39 โรง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า 1) สถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 มีสภาพการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก 3) ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมมีสภาพการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีสภาพการดำเนินงานมากกว่า สถานศึกษาขนาดเล็กใน 3 ด้านคือ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการตรวจสอบข้อมูล และด้าน การจัดหน่วยหรือคลังข้อมูล 4) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมผู้บริหารและครูมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการจัดหน่วยหรือคลังข้อมูลผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานมากกว่าผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก

วีระศักดิ์ วงศ์ถาวรพินิจ (2553 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดระบบสารสนเทศตามทัศนคติของครูผู้รับผิดชอบในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศตามทัศนคติของครูผู้รับผิดชอบในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปราจีนบุรี จำแนกตามขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลาง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มีนโยบายในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในสังกัด โดยได้พัฒนาระบบสารสนเทศขึ้นใช้เอง ได้แก่ ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาโดยมีผู้ใช้งานได้แก่ ผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่และนักเรียน ประกอบด้วย 15 ระบบย่อย ตัวอย่างเช่น ระบบบุคลากร ระบบนักเรียน ระบบสารบรรณ ระบบปกครอง ระบบวัดผล ระบบประกันคุณภาพ และผู้ดูแลระบบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ระบบสารสนเทศที่พัฒนาครอบคลุมระบบงานของสถานศึกษาและตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน จึงควรทำการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาโดยพิจารณาจากคุณลักษณะระบบสารสนเทศที่ดี 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์ ด้านตรงประเด็น ด้านทันต่อเหตุการณ์และด้านตรวจสอบได้ เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน และพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,140 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ประกาศ. 2559)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2559 จำนวน 285 คน ที่คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สถานศึกษาเป็นชั้นในการสุ่มมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 285 คน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303)

2.2 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูแต่ละสถานศึกษา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทสถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ครู	ครู
วิทยาลัยเทคนิค		
วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี	140	35
วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ	164	41
วิทยาลัยเทคนิคพัทยา	71	18
วิทยาลัยเทคนิคมาบตาพุด	32	8
วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย	56	14
วิทยาลัยเทคนิคระยอง	191	48
วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี	133	34
วิทยาลัยเทคนิคตราด	84	21
วิทยาลัยการอาชีพ		
วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม	34	9
วิทยาลัยการอาชีพแกลง	30	7
วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม	23	6
วิทยาลัยการอาชีพสอยดาว	21	5
วิทยาลัยการอาชีพบ่อไร่	19	4
วิทยาลัยสารพัดช่าง		
วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี	49	12
วิทยาลัยสารพัดช่างระยอง	38	10
วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี	25	6
วิทยาลัยสารพัดช่างตราด	30	7
รวม	**1,140**	**285**

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ประกาศ. 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 3 ข้อที่ถามเกี่ยวกับประเภทสถานศึกษา ขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยคุณลักษณะระบบสารสนเทศ 5 ด้าน คือด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์ ด้านตรงประเด็น ด้านทันต่อเหตุการณ์ ด้านตรวจสอบได้ จำนวน 75 ข้อ

ลักษณะของแบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ทชนิดกำหนดคำตอบเป็นระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด กำหนดค่าน้ำหนักดังนี้ (ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง. 2559 : 67 - 73)

ระดับ 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยแปลความหมายด้วยวิธีการใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 67 - 71)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่ดีของระบบสารสนเทศเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

3. สร้างข้อความให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย จำนวน 75 ข้อ

4. นำข้อความที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไข

วิธีตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Item Objective Congruence) ซึ่งได้ค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.20 - 1.00 แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป มาจัดทำแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

2. นำแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 40 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total Correlation)โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.40 - 0.76 และค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α) ของครอนบาค (Cronbach. 1990 : 202 - 203) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97 แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งหมดที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มาสร้างเป็นแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ได้ข้อคำถามทั้งหมด 50 ข้อ

3. จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 วิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บรวมรวมจากครูผู้ใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และตอบกลับทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปทั้งหมด 285 ฉบับ เก็บแบบสอบถามคืนมาได้ 285 ฉบับ คิดเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ ร้อยละ 100

3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเภทสถานศึกษา ขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์ของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 67 - 71)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาประเภทต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาขนาดต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

5. เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อยโดยใช้การทดสอบที (t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าความถี่ (Frequency)

2. ค่าร้อยละ (Percentage)

3. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)

4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงของข้อคำถามรายข้อ โดยหาค่าดัชนี (IOC) (ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง. 2559 : 94 - 97)

2. หาค่าอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อ (Discrimination) โดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item Total Correlation) (ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง. 2559 : 98 - 99)

3. ค่าความเชื่อมั่นแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α–Confficient) ตามวิธีการของครอนบาค (ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง. 2559 : 107 - 115)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

1. เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาต่างประเภทกันและสถานศึกษาขนาดต่างกัน โดยวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') (สรชัย พิศาลบุตร. 2559 : 210 - 222)

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อย โดยใช้การทดสอบที (t-test) (สรชัย หพิศาลบุตร. 2559 : 155 - 166)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t-test)
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
F	แทน	ค่าสถิติแจกแจง
SS	แทน	ค่า Sum of Squares
MS	แทน	ค่า Mean of Squares
df	แทน	ค่า Degree of Freedom
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาตามคุณลักษณะของระบบสารสนเทศทั้ง 5 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกจำแนกตามประสบการณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจตามประเภทสถานศึกษา ขนาดและประสบการณ์ของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ แบ่งตามประเภทสถานศึกษา ขนาดและประสบการณ์ของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ

สถานภาพ	n = 285	
	จำนวนคน	ร้อยละ
1. ประเภทสถานศึกษา		
วิทยาลัยเทคนิค	219	76.80
วิทยาลัยการอาชีพ	31	10.90
วิทยาลัยสารพัดช่าง	35	12.30
รวม	285	100.00
2. ขนาดสถานศึกษา		
ใหญ่	179	62.80
กลาง	39	13.70
เล็ก	67	25.50
รวม	285	100.00
3. ประสบการณ์		
มาก	145	50.90
น้อย	140	49.10
รวม	285	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 285 คน จำแนกตามประเภทสถานศึกษา อยู่ในวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 76.80 อยู่ในวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 และอยู่ในวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

12.30 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 62.80 อยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 คน และอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 คน จำแนกตามประสบการณ์ ผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ มีประสบการณ์มาก จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 และประสบการณ์น้อย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปรากฏผลดังตาราง 3 – 8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกโดยรวมและรายด้าน

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ n = 285			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. ด้านความถูกต้อง	4.02	0.56	1	มาก
2. ด้านความสมบูรณ์	3.97	0.61	4	มาก
3. ด้านตรงประเด็น	4.01	0.58	2	มาก
4. ด้านทันต่อเหตุการณ์	3.94	0.65	5	มาก
5. ด้านตรวจสอบได้	4.01	0.61	2	มาก
รวม	3.99	0.56		มาก

จากตาราง 3 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.02) ด้านตรงประเด็นและด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 4.01) และด้านความสมบูรณ์ ($\overline{X}$ = 3.97) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ = 3.94)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกด้านความถูกต้อง โดยรวมและรายข้อ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ n = 285			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. ระบบประมวลผลข้อมูลได้อย่างถูกต้อง	4.33	0.77	1	มาก
2. ระบบวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างแม่นยำ	4.16	0.72	2	มาก
3. ข้อมูลต่างๆในฐานข้อมูลมีความชัดเจน	3.97	0.81	7	มาก
4. การบันทึกและแสดงผลข้อมูลจากระบบถูกต้อง	4.02	0.79	3	มาก
5. การเชื่อมโยงลิงค์ภายในระบบถูกต้อง	4.02	0.81	3	มาก
6. ระบบประมวลผลการเรียนอย่างแม่นยำ	3.99	0.85	5	มาก
7. ระบบจัดส่งไฟล์เอกสารตรงตามผู้ใช้งาน	3.98	0.85	6	มาก
8. ระบบรูดบัตรแสดงข้อมูลการเข้าออกของนักเรียนอย่างเที่ยงตรง	3.97	0.86	7	มาก
9. ระบบแสดงผลรายงานข้อมูลอย่างชัดเจน	3.94	0.85	9	มาก
10. มีการป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์	3.85	0.99	10	มาก
รวม	4.02	0.56		มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านความถูกต้องโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.02) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือระบบประมวลผลข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.33) ระบบวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างแม่นยำ ($\overline{X}$ = 4.16) การบันทึกและแสดงผลข้อมูลจากระบบถูกต้องและการเชื่อมโยงลิงค์ภายในระบบถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.02) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือมีการป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์ ($\overline{X}$ = 3.85)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกด้านความสมบูรณ์ โดยรวมและรายข้อ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ n = 285			
	$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. ข้อมูลในระบบหลากหลายเพียงพอต่อการใช้งาน	4.01	0.84	3	มาก
2. ข้อมูลในฐานข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์	4.01	0.77	3	มาก
3. ข้อมูลในระบบครอบคลุมการใช้งานทุกระบบงาน	4.02	0.85	1	มาก
4. ข้อมูลที่ได้รับจากการประมวลผลครบถ้วน	4.00	0.82	5	มาก
5. ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นเพียงพอต่อการใช้งาน	3.92	0.87	8	มาก
6. ข้อมูลจากการประมวลผลนำไปใช้งานได้กับผู้ใช้ทุกระดับ	4.02	0.81	1	มาก
7. ข้อมูลนักเรียนนักศึกษาครบถ้วนทุกชั้นปีทุกแผนกวิชา	3.96	0.88	6	มาก
8. มีการรายงานข้อมูลสารสนเทศแก่หน่วยงานต้นสังกัด	3.91	0.85	9	มาก
9. รายงานแสดงผลข้อมูลครบถ้วน	3.89	0.87	10	มาก
10. มีคู่มือการใช้งานครบทุกระดับผู้ใช้งาน	3.93	0.90	7	มาก
รวม	3.97	0.61		มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านความสมบูรณ์โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.97) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือข้อมูลจากการประมวลผลนำไปใช้งานได้กับผู้ใช้ทุกระดับและข้อมูลในระบบครอบคลุมการใช้งานทุกระบบงาน ($\bar{X}$ = 4.02) ข้อมูลในฐานข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์และข้อมูลในระบบหลากหลายเพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{X}$ = 4.01) และข้อมูลที่ได้รับจากการประมวลผลครบถ้วน ($\bar{X}$ = 4.00) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือรายงานแสดงผลข้อมูลครบถ้วน ($\bar{X}$ = 3.89)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านตรงประเด็นโดยรวมและรายข้อ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ n = 285			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. ข้อมูลในฐานข้อมูลมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน	4.14	0.83	1	มาก
2. รูปแบบของการแสดงผลเหมาะสมกับระดับของผู้ใช้งาน	4.05	0.81	2	มาก
3. ระบบประมวลผลข้อมูลได้ตรงความต้องการของผู้ใช้	3.98	0.79	8	มาก
4. รายงานข้อมูลต่างๆตรงตามความต้องการของแต่ละงาน	4.00	0.82	3	มาก
5. รูปแบบรายงานเป็นระเบียบชัดเจนถูกต้องนำไปใช้ได้	3.98	0.82	8	มาก
6. ระบบประมวลผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน	3.99	0.80	6	มาก
7. ระบบแสดงผลข้อมูลได้ตรงตามที่ค้นหา	3.99	0.83	6	มาก
8. ครู เจ้าหน้าที่นำข้อมูลจากระบบไปปฏิบัติงานได้จริง	3.96	0.77	10	มาก
9. ผู้บริหารนำข้อมูลจากระบบไปพัฒนาสถานศึกษาได้	4.00	0.86	3	มาก
10. นักเรียนสามารถเข้าดูผลการเรียนได้	4.00	0.86	3	มาก
รวม	4.01	0.58		มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านตรงประเด็นโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.01) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือข้อมูลในฐานข้อมูลมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน ($\overline{X}$ = 4.14) รูปแบบของการแสดงผลเหมาะสมกับระดับของผู้ใช้งาน ($\overline{X}$ = 4.05) และรายงานข้อมูลต่าง ๆ ตรงตามความต้องการของแต่ละงาน ผู้บริหารนำข้อมูลจากระบบไปพัฒนาสถานศึกษาได้ นักเรียนสามารถเข้าดูผลการเรียนได้ ($\overline{X}$ = 4.00) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือครู เจ้าหน้าที่นำข้อมูลจากระบบไปปฏิบัติงานได้จริง ($\overline{X}$ = 3.96)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านทันต่อเหตุการณ์ โดยรวมและรายข้อ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ n = 285			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. ระบบประมวลผลข้อมูลต่างๆ ได้รวดเร็ว	4.02	0.86	1	มาก
2. ระบบค้นหาข้อมูลได้ทันความต้องการ	3.94	0.79	5	มาก
3. มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ	3.90	0.87	9	มาก
4. มีการปรับปรุงข้อมูลบุคลากรให้ทันสมัยตลอดเวลา	3.94	0.87	5	มาก
5. ข้อมูลงานทะเบียน นักเรียนเป็นปัจจุบัน	3.90	0.85	9	มาก
6. ระบบงานต่างๆ มีการปรับข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา	3.93	0.90	7	มาก
7. ระบบมีการแจ้งเตือนผลการเรียนนักศึกษา	3.95	0.92	3	มาก
8. ระบบมีการแจ้งเตือนเมื่อมีจดหมายเข้า	3.91	0.89	8	มาก
9. ระบบมีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง	3.95	0.91	3	มาก
10. มีการบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ	4.00	0.85	2	มาก
รวม	3.94	0.65		มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านทันต่อเหตุการณ์ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.94) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือระบบประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ ได้รวดเร็ว ($\overline{X}$ = 4.02) มีการบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 4.00) และระบบมีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง ระบบมีการแจ้งเตือนผลการเรียนนักศึกษา ($\overline{X}$ = 3.95) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือมีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอและข้อมูลงานทะเบียนนักเรียนเป็นปัจจุบัน ($\overline{X}$ = 3.90)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านตรวจสอบได้โดยรวมและรายข้อ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ n = 285			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. มีการตรวจสอบการเข้าถึงระบบของผู้ใช้งาน	4.09	0.82	1	มาก
2. ข้อมูลในฐานข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมีแหล่งที่มาชัดเจน	4.04	0.90	4	มาก
3. สามารถสืบค้นข้อมูลย้อนหลังได้	4.07	0.84	2	มาก
4. มีการตรวจสอบข้อมูลตารางเรียนการประเมินผลการเรียน	4.02	0.80	5	มาก
5. มีระบบการแจ้งเตือนข้อผิดพลาด	3.96	0.87	7	มาก
6. มีการตรวจสอบการตั้งค่าระบบ	3.96	0.83	7	มาก
7. มีการตรวจสอบข้อมูลการรูดบัตรของนักเรียน	3.94	0.91	10	มาก
8. มีการคัดกรองข้อมูลก่อนนำเข้าสู่ระบบ	3.99	0.84	6	มาก
9. มีระบบให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใช้งาน	3.96	0.89	9	มาก
10. มีการเข้ารหัสผ่านก่อนเรียกใช้ข้อมูล	4.07	0.86	2	มาก
รวม	4.01	0.61		มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านตรวจสอบได้ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.01) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือมีการตรวจสอบการเข้าถึงระบบของผู้ใช้งาน ($\overline{X}$ = 4.09) สามารถสืบค้นข้อมูลย้อนหลังได้ และมีการเข้ารหัสผ่านก่อนเรียกใช้ข้อมูล ($\overline{X}$ = 4.07) ข้อมูลในฐานข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมีแหล่งที่มาชัดเจน ($\overline{X}$ = 4.04) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือมีการตรวจสอบข้อมูลการรูดบัตรของนักเรียน ($\overline{X}$ = 3.94)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษาของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ ปรากฏดังตารางที่ 9 – 13

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษาของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	วิทยาลัยเทคนิค n = 23			วิทยาลัยการอาชีพ n = 31			วิทยาลัยสารพัดช่าง n = 16			รวม	
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.
1. ด้านความถูกต้อง	4.05	0.56	มาก	4.16	0.59	มาก	3.75	0.44	มาก	4.02	0.56
2. ด้านความสมบูรณ์	3.99	0.62	มาก	4.12	0.65	มาก	3.72	0.44	มาก	3.97	0.61
3. ด้านตรงประเด็น	4.02	0.60	มาก	4.15	0.62	มาก	3.83	0.39	มาก	4.01	0.58
4. ด้านทันต่อเหตุการณ์	3.99	0.63	มาก	3.95	0.88	มาก	3.66	0.47	มาก	3.94	0.65
5. ด้านตรวจสอบได้	4.01	0.61	มาก	4.19	0.73	มาก	3.85	0.49	มาก	4.01	0.61
รวม	4.01	0.56	มาก	4.11	0.65	มาก	3.76	0.35	มาก	3.99	0.56

จากตาราง 9 แสดงว่าความพึงพอใจของครูวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.01) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.05) ด้านตรงประเด็น ($\overline{X}$ = 4.02) และด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 4.01) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านความสมบูรณ์และด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ = 3.99)

ความพึงพอใจของครูวิทยาลัยการอาชีพที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 4.19) ด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.16) และด้านตรงประเด็น ($\overline{X}$ = 4.15) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ = 3.95)

ความพึงพอใจของครูวิทยาลัยสารพัดช่างมีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.76) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านตรงประเด็น ($\overline{X}$ = 3.83) และด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 3.75) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ = 3.66)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษาของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ โดยรวมและรายด้าน

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	3.31	1.65	5.42	0.01*
	ภายในกลุ่ม	282	86.03	.31		
	รวม	284	89.33			
2. ด้านความสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	2.93	1.46	4.04	0.02*
	ภายในกลุ่ม	282	102.45	.36		
	รวม	284	105.38			
3. ด้านตรงประเด็น	ระหว่างกลุ่ม	2	1.79	0.90	2.68	0.07
	ภายในกลุ่ม	282	94.33	.34		
	รวม	284	96.75			
4. ด้านทันต่อเหตุการณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	3.25	1.63	3.94	0.02*
	ภายในกลุ่ม	282	116.35	.41		
	รวม	284	119.60			
5. ด้านตรวจสอบได้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.88	.94	2.53	0.08
	ภายในกลุ่ม	282	105.05	.37		
	รวม	284	106.93			

*p < .05

จากตาราง 10 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านตรงประเด็นและด้านตรวจสอบได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์และด้านทันต่อเหตุการณ์แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษาเป็นรายคู่เฉพาะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยวิธีของ Scheffe ผลวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 11 - 13

ตาราง 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านความถูกต้อง

ประเภทสถานศึกษา		ประเภทสถานศึกษา		
		วิทยาลัยเทคนิค	วิทยาลัยการอาชีพ	วิทยาลัยสารพัดช่าง
	$\bar{X}$	4.05	4.16	3.75
วิทยาลัยเทคนิค	4.05	-	-0.11	0.30*
วิทยาลัยการอาชีพ	4.16		-	-0.41*
วิทยาลัยสารพัดช่าง	3.75			-

*p < .05

จากตาราง 11 พบว่าระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านความถูกต้องจำแนกตามประเภทสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่างของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาด้านความถูกต้อง มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยการอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านความสมบูรณ์

ประเภทสถานศึกษา		ประเภทสถานศึกษา		
		วิทยาลัยเทคนิค	วิทยาลัยการอาชีพ	วิทยาลัยสารพัดช่าง
	$\bar{X}$	3.99	4.12	3.72
วิทยาลัยเทคนิค	3.99	-	-0.13	0.27
วิทยาลัยการอาชีพ	4.12		-	0.40*
วิทยาลัยสารพัดช่าง	3.72			-

*p < .05

จากตาราง 12 พบว่าระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านความสมบูรณ์ จำแนกตามประเภทสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยการอาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ด้านความสมบูรณ์ มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านความทันต่อเวลา

ประเภทสถานศึกษา		ประเภทสถานศึกษา		
		วิทยาลัยเทคนิค	วิทยาลัยการอาชีพ	วิทยาลัยสารพัดช่าง
	$\bar{x}$	3.99	3.95	3.66
วิทยาลัยเทคนิค	3.99	-	0.04	0.33*
วิทยาลัยการอาชีพ	3.95		-	0.29
วิทยาลัยสารพัดช่าง	3.66			-

*p < .05

จากตาราง 13 พบว่าระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ด้านทันต่อเวลาจำแนกตามประเภทสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาด้านทันต่อเวลา มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ ปรากฏผลดังตาราง 14 – 15

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ขนาดใหญ่ n = 67			ขนาดกลาง n = 39			ขนาดเล็ก n = 179			รวม	
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.
1. ด้านความถูกต้อง	4.04	0.60	มาก	3.95	0.41	มาก	4.02	0.55	มาก	4.02	0.56
2. ด้านความสมบูรณ์	3.97	0.65	มาก	3.94	0.48	มาก	3.99	0.57	มาก	3.97	0.61
3. ด้านตรงประเด็น	3.99	0.63	มาก	4.06	0.41	มาก	4.04	0.52	มาก	4.01	0.58
4. ด้านทันต่อเหตุการณ์	3.98	0.67	มาก	3.81	0.62	มาก	3.91	0.60	มาก	3.94	0.65
5. ด้านตรวจสอบได้	3.99	0.65	มาก	3.97	0.49	มาก	4.10	0.59	มาก	4.01	0.61
รวม	3.99	0.60	มาก	3.94	0.41	มาก	4.01	0.50	มาก	3.99	0.56

จากตาราง 14 แสดงว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยขนาดใหญ่มีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.99) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.04) ด้านตรงประเด็น ด้านตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\overline{X}$ = 3.99) และด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ = 3.98) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านความสมบูรณ์ ($\overline{X}$ = 3.97)

ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยขนาดกลางมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.94) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือด้านตรงประเด็น ($\overline{X}$ = 4.06) ด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 3.97) และด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 3.95) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ = 3.81)

ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยขนาดเล็กมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมและรายด้านมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.01) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 4.10) ด้านตรงประเด็น ($\overline{X}$ = 4.04) และด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.02) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ =3.91)

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมและรายด้าน

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความถูกต้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	.30	.15	.48	.62
	ภายในกลุ่ม	282	89.03	.32		
	รวม	284	89.33			
ด้านความสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	.06	.03	.09	.92
	ภายในกลุ่ม	282	105.32	.37		
	รวม	284	105.38			
ด้านตรงประเด็น	ระหว่างกลุ่ม	2	.25	.12	.36	.70
	ภายในกลุ่ม	282	95.88	.34		
	รวม	284	96.12			
ด้านทันต่อเหตุการณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.04	.52	1.23	.29
	ภายในกลุ่ม	282	118.56	.42		
	รวม	284	119.60			
ด้านตรวจสอบได้	ระหว่างกลุ่ม	2	.70	.35	.93	.40
	ภายในกลุ่ม	282	106.23	.38		
	รวม	284	106.93			

*p < .05

จากตาราง 15 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประสบการณ์ของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ ปรากฏผลดังตาราง 16 – 17

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประสบการณ์ผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ประสบการณ์มาก n = 145			ประสบการณ์น้อย n = 140			รวม n = 285	
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.
1. ด้านความถูกต้อง	3.96	0.56	มาก	4.09	0.55	มาก	4.02	0.56
2. ด้านความสมบูรณ์	3.88	0.61	มาก	4.05	0.60	มาก	3.97	0.61
3. ด้านตรงประเด็น	3.95	0.61	มาก	4.07	0.55	มาก	4.01	0.58
4. ด้านทันต่อเหตุการณ์	3.90	0.66	มาก	3.98	0.64	มาก	3.94	0.65
5. ด้านตรวจสอบได้	3.94	0.60	มาก	4.08	0.63	มาก	4.01	0.61
รวม	3.93	0.56	มาก	4.06	0.54	มาก	3.99	0.56

จากตาราง 16 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์มากต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมและรายด้านมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.93) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 3.96) ด้านตรงประเด็น ($\overline{X}$ = 3.95) และด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 3.94) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านความสมบูรณ์ ($\overline{X}$ =3.88)

ความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์น้อยต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมและรายด้านมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.06) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ($\overline{X}$ = 4.09) ด้านตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 4.08) และด้านความตรงประเด็น ($\overline{X}$ = 4.07) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านทันต่อเหตุการณ์ ($\overline{X}$ = 3.98)

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ตาราง 17 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประสบการณ์ผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจ

ระบบบริหารการจัดการอาชีวศึกษา	ประสบการณ์มาก n = 145			ประสบการณ์น้อย n = 140				
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	t	p
1. ด้านความถูกต้อง	3.96	0.56	มาก	4.09	0.55	มาก	-1.93	0.05*
2. ด้านความสมบูรณ์	3.88	0.61	มาก	4.05	0.60	มาก	-2.36	0.02*
3. ด้านตรงประเด็น	3.95	0.61	มาก	4.07	0.55	มาก	-1.63	0.10
4. ด้านทันต่อเหตุการณ์	3.90	0.66	มาก	3.98	0.64	มาก	-1.04	0.30
5. ด้านตรวจสอบได้	3.94	0.60	มาก	4.08	0.63	มาก	-2.00	0.05*
รวม	3.93	0.56	มาก	4.06	0.54	มาก		

*p < .05

จากตาราง 17 แสดงว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ตามความคิดเห็นของครูประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อย พบว่า ครูประสบการณ์น้อยมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากกว่าครูประสบการณ์มากในทุกด้าน โดยด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์และด้านตรวจสอบได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านตรงประเด็นและด้านทันต่อเหตุการณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาประเภทต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาขนาดต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูที่มีประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,140 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ประกาศ. 2559)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2559 จำนวน 285 คน ที่คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สถานศึกษาเป็นชั้นในการสุ่มมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 285 คน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303)

2.2 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูในแต่ละสถานศึกษา

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 3 ข้อที่ถามเกี่ยวกับประเภทสถานศึกษา ขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ทชนิดกำหนดคำตอบเป็นระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ทำโดยนำข้อความที่สร้างขึ้นมาจัดทำเป็นแบบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง จากนั้นนำแบบวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงข้อคำถามแล้ว ไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 40 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับได้ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.76 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาทั้งฉบับได้ค่า เท่ากับ 0.97 แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งหมดที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปมาสร้างเป็นแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ข้อคำถามทั้งหมด 50 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวมรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งให้ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการตอบแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

3. จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และตอบกลับทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความพึงพอใจโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการประมวลผลค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเภทสถานศึกษา ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์ของผู้ตอบแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาโดยการหา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาประเภทต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูในสถานศึกษาขนาดต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

5. เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของครูประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อยโดยใช้การทดสอบ t (t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมและรายด้านมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านตรงประเด็นและด้านตรวจสอบได้แตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์และด้านทันต่อเหตุการณ์แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่างมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาด้านความถูกต้อง มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยการอาชีพ นอกจากนี้ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่างมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาด้านความสมบูรณ์ มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยการอาชีพและครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ด้านทันต่อเวลา มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่าง

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูมีประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อยที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก พบว่า ครูประสบการณ์น้อยมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากกว่าครูประสบการณ์มากในทุกด้าน โดยด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์และด้านตรวจสอบได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านตรงประเด็น และด้านทันต่อเหตุการณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาพัฒนาโดยยึดแนวทางตามวัฏจักรการพัฒนาระบบงาน (System Development Life Cycle : SDLC) อันได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพของระบบงานเดิมเพื่อการออกแบบระบบงานใหม่ พัฒนาและทดสอบระบบให้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน จากนั้นทำการติดตั้งและบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาจึงได้ถูกออกแบบจากสภาพการทำงานจริงของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาและความต้องการใช้ระบบทั้งจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหาร เช่น ระบบบุคลากร ระบบนักเรียน ระบบสารบรรณ ระบบปกครอง ระบบวัดผล เป็นต้น ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ได้นำเข้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งาน เช่น ข้อมูลนักเรียนจากโปรแกรม ศธ02 ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา เป็นแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือ ข้อมูลครบถ้วน ถูกต้อง ตรงตามความต้องการการใช้งาน รวมทั้งระบบสามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างแม่นยำ เช่น ผลการเรียนนักเรียน นอกจากนี้ยังมีการกำหนดรหัสผ่าน เพื่อรักษาความปลอดภัยในการเข้าใช้งานระบบของผู้ใช้แต่ละคน และมีการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัยมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นอยู่เสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของ ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทน์ และไพบูลย์ เกียรติโกมล (2547 : 43) กล่าวว่า การพัฒนาระบบสารสนเทศว่าสมควรที่จะพัฒนาระบบให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้และทำให้ผู้ใช้เกิดความพอใจต่อระบบ เพราะถ้าระบบไม่สามารถให้สิ่งที่ผู้ใช้ต้องการ โอกาสที่ระบบจะถูกใช้งานและได้รับความนิยมจะน้อยลง ซึ่งส่งผลให้ระบบสารสนเทศไม่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้ตามคาดหวัง และเป็นผลให้เกิดการสูญเสียหรือไม่คุ้มค่าในการลงทุน สอดคล้องกับแนวคิดของดีโลน และแมคลีน

(DeLone and McLean. 2003 : 9) และซวาสส์ (Zwass. 1998 : 42) สรุปได้ว่า การวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการวัดความสำเร็จของระบบสารสนเทศ คุณภาพของสารสนเทศว่าจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการทันเวลา ความสมบูรณ์ ความกะทัดรัดตรงกับความต้องการ ความถูกต้อง ความเที่ยงตรง สอดคล้องกับรูปแบบที่เหมาะสมในเรื่องเดียวกันและส่วนงานวิจัยนั้นได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลาดิมิรอฟ (Vladimirov. 2012 : บทคัดย่อ) เซียง และคณะ (Zheng and et al. 2013 : บทคัดย่อ) เชน และคณะ (Chen and et al. 2013 : บทคัดย่อ) ดงและคณะ (Dong and et al. 2014 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ใช้งานระบบสารสนเทศ เกี่ยวกับคุณภาพของสารสนเทศ พบว่า คุณภาพสารสนเทศในมิติเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความถูกต้อง รูปแบบและความทันเวลา มีอิทธิพลทางบวกต่อการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ และการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามประเภทสถานศึกษา พบว่า ด้านความถูกต้อง ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่างมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยการอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านทันต่อเวลา ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่างและด้านความสมบูรณ์ ครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยการอาชีพมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่าง เนื่องจากด้านตรงประเด็นและด้านตรวจสอบได้นั้น ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาใช้ข้อมูลนำเข้าระบบเหมือนกันจากโปรแกรม ศธ02 ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา เป็นแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือ สำหรับด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์ และด้านทันต่อเหตุการณ์วิทยาลัยสารพัดช่างมีภารกิจหลักในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น มากกว่าหลักสูตรปกติทำให้จำนวนนักเรียนหลักสูตรปกติมีจำนวนน้อย ครูจึงมีจำนวนน้อยตามแต่ภารกิจปฏิบัติงานในสถานศึกษาเหมือนกับวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งมีบุคลากรปฏิบัติงานมากกว่าประกอบกับวิทยาลัยเทคนิคส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาประจำจังหวัดและได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการสถานศึกษามากกว่าวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่าง ส่วนการปฏิบัติงานวิทยาลัยเทคนิคจะมีผู้ดูแลระบบที่มีความชำนาญ และเจ้าหน้าที่ดูระบบโดยเฉพาะ ส่วนวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่าง มีบุคลากรน้อยอาจไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาระบบ ครูจึงต้องทำงานหลายด้านทำให้ความรอบคอบในการตรวจสอบข้อมูลและการปรับปรุงระบบไม่รวดเร็วเท่ากับวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งผู้ดูแลระบบเป็นส่วนสำคัญในการนำเข้าข้อมูล ตรวจสอบดูแลและบำรุงรักษาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับแนวความคิดการจัดระบบสารสนเทศของสำนัก

ทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 18-19) กล่าวว่า จากข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่มากมายในสถานศึกษาต้องมีกระบวนการหรือขั้นตอนการจัดระบบสารสนเทศที่ดี จึงจะได้สารสนเทศที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา (วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ. 2555 : 3 - 4) สรุปได้ว่า ผู้ดูแลระบบทำหน้าที่การตั้งค่าระบบ เมนูฐานข้อมูลกลางของระบบ ตั้งค่าฐานข้อมูลโรงเรียน เปิดปิดการใช้งานระบบต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานศึกษา การตั้งค่าฐานข้อมูลภาคเรียน ปีการศึกษา ระบบรูดบัตร ระบบวัดผลฯ การตั้งค่าฐานข้อมูลวันหยุด ผู้ดูแลระบบสามารถสั่งอัพเดทระบบได้โดยอัพเดทผ่านหน้าเว็บ ผู้ดูแลระบบสามารถสำรองฐานข้อมูลผ่านหน้าเว็บตั้งค่าสิทธิในการเข้าถึงระบบต่าง ๆ ของหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่งานต่าง ๆ ทางด้านงานวิจัยนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกร วัฒนธัญญาการ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารการจัดระบบสารสนเทศทางการศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในภาพรวมนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับปัญหาอุปสรรคพบว่าการนำข้อมูลไปใช้ต้องใช้ประกอบกับข้อมูลหลายแห่งซึ่งโรงเรียนไม่สามารถเข้าถึง บุคลากรที่รับผิดชอบมีเวลาไม่เพียงพอเพราะมีภาระงานอื่นข้อเสนอแนะคือข้อมูลควรสามารถโยงใยและรับจากแหล่งอื่นที่เกี่ยวข้องได้โดยตรง ควรจัดบุคลากรที่รับผิดชอบให้มีเวลาเพียงพอโดยไม่กระทบต่อภาระงานอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ คู (Ku. 2007 : 3022-A) ได้ศึกษาการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศที่ประสบความสำเร็จของหัวหน้างานที่รับผิดชอบงานด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ พบว่า ผลจากการนำไมโครคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดระบบ ประสบผลสำเร็จในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ใช้ข้อมูลสารสนเทศในระบบงานของหน่วยงาน ในการดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์การบริการด้านเครือข่าย ทำให้ผู้ใช้ทราบข้อมูลและสถิติจากระบบได้อย่างสะดวก รวดเร็วและถูกต้องมีประสิทธิภาพ ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของ อโณทัย นึกเว้น (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินการด้านระบบสารสนเทศในการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปราจีนบุรี พร้อมทั้งเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของโรงเรียนที่จัดการสอนสายสามัญศึกษากับโรงเรียนเอกชน จำแนกตามประเภทสถานศึกษาซึ่งได้แก่ โรงเรียนที่จัดการสอนสายสามัญศึกษากับโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามประเภทของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความต้องการการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามประเภทของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแตกต่างจากงานวิจัยของ จิตประเสริฐ ชื่นอารมย์ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบปัญหาจำแนกตามประเภทสถานศึกษาเอกชน และสถานศึกษารัฐบาล มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งโดยรวมและทุกรายด้าน

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานเดียวกันมีนโยบายเหมือนกัน ครูในสถานศึกษาทุกขนาดใช้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาเหมือนกัน ทั้งนี้ก่อนใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาครูทุกคนต้องเข้ารับการอบรมการใช้งานระบบ ทำให้ใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้เหมือนกันและมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาในด้านต่าง ๆ คล้ายกัน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2555 : 2) มีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ นวัตกรรม องค์ความรู้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ออนไลน์. 2558 ก) และขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการใช้ระบบสารสนเทศในยุทธศาสตร์ที่สี่ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาในด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณและด้านบริหาร งานบุคคล ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ถูกคิดค้นและพัฒนาเพื่อช่วยในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของอาชีวศึกษา อันได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การกำกับ ติดตาม ดูแลผู้เรียน การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และยังช่วยในการส่งข้อมูล ติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานหรือองค์กรเป็นการประหยัดเวลาและทรัพยากรที่นำมาใช้จัดทำเอกสารต่าง ๆ ได้อีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2555 : 48) ทั้งนี้ได้มีการจัดการอบรมให้ความรู้แก่ครูในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ทำให้ครูได้ใช้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ เช่น ระบบบุคลากร ระบบนักเรียน ระบบงานสารบรรณ ระบบปกครอง ระบบวัดผล เป็นต้น ซึ่งระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้นำเข้าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งาน เช่น ข้อมูลนักเรียนจากโปรแกรม ศธ02 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือ ข้อมูลครบถ้วน ถูกต้อง ตรงตามความต้องการการใช้งาน รวมทั้งระบบสามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่าง

แม่นยำ เช่น ผลการเรียนนักเรียน นอกจากนี้ยังมีการกำหนดรหัสผ่านเพื่อรักษาความปลอดภัยในการเข้าใช้งานระบบของผู้ใช้แต่ละคนและมีการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัยมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทอนเดียร์ (Tondeur. 2008 : 212–A) ได้ทำการวิจัย เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นเรียน ความท้าทายศักยภาพนโยบายการบริหารงานของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นโยบายของโรงเรียนมีส่วนสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียน การวางแผนการให้การสนับสนุนและการฝึกอบรมมีความสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในห้องเรียน ข้อเสนอแนะการวิจัยพบว่าในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน ควรมีการพัฒนาหรือปรับแผนนโยบายอย่างต่อเนื่องจะทำให้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรกิจ ฮานาฟี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพและความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 และเปรียบเทียบสภาพ และความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมผู้บริหารและครูมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการจัดหน่วยหรือคลังข้อมูลผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานมากกว่าผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกากรอง พุฒหอม (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย และปัญหาการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการตรวจสอบข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระศักดิ์ วงศ์ถาวรพินิจ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดระบบสารสนเทศตามทัศนคติของครูผู้รับผิดชอบในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการจัดระบบสารสนเทศตามทัศนคติของครูผู้รับผิดชอบในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี จำแนกตามขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลาง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูมีประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อยที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ในภาคตะวันออก ครูประสบการณ์น้อยมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามากกว่าครูประสบการณ์มากในทุกด้าน โดยด้านความถูกต้อง ด้านความสมบูรณ์และด้านตรวจสอบได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านตรงประเด็นและด้านทันต่อเหตุการณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูทุกคนทั้งที่มีประสบการณ์มากและประสบการณ์น้อยต้องเข้ารับการอบรมการใช้งานระบบระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ตั้งแต่รุ่นแรก RMS2007 ,RMS2012 ถึงรุ่นล่าสุด RMS2016 ครูที่มีประสบการณ์น้อยส่วนใหญ่อายุยังน้อยสามารถเรียนรู้การใช้งานระบบได้อย่างรวดเร็วกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก สนใจและชื่นชอบการใช้งานเทคโนโลยีต่างๆ มากกว่า ส่วนครูที่มีประสบการณ์มากเรียนรู้การใช้งานระบบได้ช้ากว่า ทั้งนี้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้ถูกคิดค้นและพัฒนาเพื่อช่วยในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอน การกำกับ ติดตามดูแลผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2555 : 48) ซึ่งครูต้องใช้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาในการจัดการเรียนการสอน เช่น การวัดผลประเมินผล ครูต้องกรอกคะแนนเข้าสู่ระบบระบบครูที่ปรึกษาต้องกรอกข้อมูลนักเรียน หรือตรวจสอบรายชื่อ การเข้าเรียนของนักเรียนที่ต้องใช้งานผ่านระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาวิณี เพชรสว่าง (2552 : 46) และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2547 : 122) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึงความรู้สึกหรืออารมณ์ทางบวก โดยเป็นผลจากประสบการณ์ในการทำงาน ในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึก กระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ และสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2548 : 258) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบสารสนเทศ (User Satisfaction) ได้แก่ ความ พึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบการป้อนข้อมูล ระบบการประมวลผล รายงานและคุณภาพของการบริการ ตลอดจนกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความพอใจของผู้บริหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา ภูสำเภา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการต่อระบบสารสนเทศกองบิน 4 อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ความพึงพอใจของข้าราชการต่อระบบสารสนเทศกองบิน 4 อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยรวมมีความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านความสมบูรณ์ ด้านใช้ได้ทันต่อเวลา ด้านความถูกต้อง ด้านสามารถตรวจสอบได้และเปรียบเทียบความพึงพอใจของข้าราชการต่อระบบสารสนเทศกองบิน 4 อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อจำแนกตามออกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษาลักษณะของงานที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 และประสบการณ์ การใช้คอมพิวเตอร์

ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญฤทัย อรุโณทัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในคุณภาพระบบ สารสนเทศกับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการทำงานในองค์กรภาครัฐแห่งหนึ่ง พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในคุณภาพระบบสารสนเทศในด้านเวลาและด้านเนื้อหา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก พบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เพื่อให้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงควรพัฒนาระบบในส่วนของการออกรายงานให้ครอบคลุมการใช้งานในสถานศึกษาและการรายงานผลต่อหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอและพัฒนาระบบการแจ้งเตือนให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น

2. ควรอบรมพัฒนาผู้ดูแลระบบของแต่ละสถานศึกษาให้มีความรู้เกี่ยวกับการบำรุงรักษาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาเพื่อให้สามารถใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรจัดอบรมบุคลากรในสังกัดให้มีความรู้ความเข้าใจการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา เพื่อให้ใช้งานระบบอย่างเต็มประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. ควรศึกษาถึงความสัมพันธ์ของหลักการบริหารสถานศึกษากับคุณภาพระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

กรมสุขภาพจิต. (2551). **คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6)**. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงสาธารณสุข. (2552). **คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพฯ : ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป.

เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง. (2554). **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

จุมพร พัฒนะมาศ. (2558). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ชาญณรงค์ วงค์วิชัย. (2556). **การบริหารคนแบบสามก๊ก**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : https://www.gotoknow.org/posts/522276. 8 กุมภาพันธ์ 2559.

ชูชาติ พ่วงสมจิตร์. (2551). **ภาวะผู้นำ**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทน์. (2551). **พฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ : วี.พริ้นท์.

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2554). **การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. มหาสารคาม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทองอินทร์ อุบลชัย. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เลย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ธงชัย สันติวงษ์. (2550). **องค์การและการบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ธร สุนทรายุทธ. (2551). **การบริหารจัดการเชิงปฏิรูป ทฤษฎี วิจัย และปฏิบัติทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ธวัช บุญยมณี. (2550). **ภาวะผู้นำและการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ธวัชชัย สาครสิทธิศักดิ์. (2555). **ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เพชรบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

ธีรศักดิ์ ชนะบางแก้ว. (2560). **ภาวะผู้นำ**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.baanjomyut.com/library_2/the_nature_of_leadership/index.html. 3 กรกฎาคม 2560.

นิรดา ดวงเดือน. (2556). **ภาวะผู้นำของผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2**. สารนิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2551). **การแนะแนวเบื้องต้น**. สงขลา : นำศิลป์โฆษณา.

เนตร์พัณณา ยาวิราช. (2552). **การจัดการสมัยใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประชุม รอดประเสริฐ. (2552). **แนวโน้มภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา**. นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ประวิทย์ อิทธิเมฆินทร์. (2550). **ผู้นำเต็ม 100**. กรุงเทพฯ : ออปจูนเนชั่นแนล.

พงศ์สฎา เฉลิมกลิ่น. (2554). **การวางแผนและสภาพแวดล้อมธุรกิจ หน่วยที่ 2**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

พระมหาโพธิวงศาจารย์. (2550). **คำพ่อ-คำแม่ ตอนมองการณ์ไกล**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://thaimisc.pukpik.com/freewebboard/php/vreply.php?user=dokgaew&topic=9761. 26 ธันวาคม 2558.

"พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551," (26 กุมภาพันธ์ 2551). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 25 ตอนที่ 43 ก. หน้า 3.

พิชามญชุ์ ม่วงแก้ว. (2559). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ภารดี อนันต์นาวี. (2552). **หลักแนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา**. ชลบุรี : มนตรี.

"รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560," (30 พฤศจิกายน 2560). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 124 ตอนที่ 47 หน้า 89.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554.** กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

รุจิรา บัวรัตน์. (2552). **การวางแผนดูแลสุขภาพและครอบครัว.** (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http:// www.thaigoodview.com UploadImage/0d7d9d6b-fbff-4a13-b251-53a4136886fb. 15 ธันวาคม 2558.

โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย. (2558). **คู่มือครูที่ปรึกษา แบบฟอร์มเอกสารที่เกี่ยวข้อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.** นครศรีธรรมราช : ฝ่ายกิจการนักเรียน.

วรรณดี ชายสมุทร. (2559). **การศึกษาภาวะผู้นำเหนือผู้นำของผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

วรวิทย์ จินดาพล. (2555). **เอกสารประกอบการบรรยายภาวะผู้นำ การสร้างทีมงาน และการนำทีม.** (ออนไลน์). แหล่งที่มา : https://www.gotoknow.org/posts/382933. 15 ธันวาคม 2558.

ศุภลักษณ์ สัตย์เพริศพราย. (2550). **จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา.** กาญจนบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

สถาบันการพลศึกษา. (2557). **จุดมุ่งหมายวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา.** แหล่งที่มา : http://www.ipecp.ac.th/ipecp/cgi-binn/webpili/unit3/level3-1.html. 15 ธันวาคม 2558.

สมคิด บางโม. (2555). **องค์การและการจัดการ.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จูน พับลิชชิ่ง.

สมพันธ์ วงษ์ดี. (2554). **หลักการบริหาร.** เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยพายัพ.

สมชาย นันทะเสน. (2558). **การศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านแม่อุสุ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

สมหวัง อาลัยญาติ. (2551. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยธุยา.

สันติ บุญภิรมย์. (2552). **หลักการบริหารการศึกษา.** กรุงเทพฯ : บุ๊ค พอยท์.

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง และประยุทธ ชูสอน. (2557). **ภาวะผู้นำแบบโลกาภิวัตน์ : แนวคิดและการวิจัย.** ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. (2555). **สื่อพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.** นนทบุรี : กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. (2557). **ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.** สระบุรี : กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. (2559 ก). **แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559**. จันทบุรี : สำนักงานฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2552). **ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทางในการดำเนินงาน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

_____. (2554). **การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤติสังคม**. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.

_____. (2558). **นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2558**. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2551). **ภาวะผู้นำในองค์การการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ปัญญามหาชน.

อัมภา ไทยจำนงค์ศิลป์. (2557). **ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

อนันท์ งามสะอาด. (2550). **ภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหาร**. ศรีสะเกษ : วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ.

Achua, Christopher F. and Lussier, Robert N. (2010). **Effective Leadership**. South-Western, OH : Cengage Learing.

Bass, B.M. and Others. (1987). "Transformational Leadership and the Falling Dominoes Effect,". **Group and Organization Studies**. 12 (4) : 73-87.

Bass, Barnard M. and Avolio, Bruce J. (1994). **Improving Organizational Effectiveness Through Transformational Leadership**. Thousand Oaks : Sage.

Block, P. (1993). **Stewardship : Choosing Service over Self-Interest**. San Francisco : Berrett-Koehler.

Burns, J. M. (1978). **Leadership**. New York : Harper and Row.

Daft, R. L. (2003). **Management**. New York : Thomson.

_____. (2008). **New Era of Management (2nd ed.)**. Mason, OH : Thompson South-Western.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Dubrin, A. J. (2010). **Principles of Leadership**. Mason, OH: Thompson South-Western.

Fayol, H. (1964). **General Industrial Management**. London : Pitman.

Felton, S.L. (1995). **Transactional and Transformational Leadership and Teacher Job Satisfaction**. Mississippi : The University of Mississippi.

Gibson, James L., Ivancevich, John M. and Donnelly, James H., Jr. (1997). **Organizations, Behavior Structure Processes**. New York : Irwin/McGraw-Hill.

Gimmatteo, M.C. (1981). **Forces on Leadership**. Reston, VA : National Association of Secondary School Principal.

Koontz, H. and Weihrich, H. (1988). **Managenment**. New York : McGraw – Hill.

Kosse, S. (2007). "Intergrity of SAT Interventions : Relationship of Components to Student Outcomes,". **Dissertation Abstracts International**. 67 (7) : 131.

Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). "Determining Sample Size For Research Activities," **Educational And Psychological Measurement**. 30 (3) : 607 - 610.

Likert, R. (1993). **A Technique for The Measurement of Attitude**. Chicago: Read MC Nally.

Lunenburg, F.C. and Ornstein, A. C. (2004). **Educational Administration Concepts and Practices**. New York : Thomson Learning.

Lussier, R. N. and Achura, C. F. (2001). **Leadership**. Ohio : South – Western College.

_____. (2007). **Effective Leadership**. Ohio : South-Western.

Nelson, D. L. and Quick, J. C. (1997). **Organization Behavior : Foundations Realities, and Challenges**. New York : West Publishing.

Reddin, W. J. (1987). **Managerial Effectiveness**. New York : Mc Graw Hill.

Robbins, S. P. (1989). **Organization Behavior**. 9 th ed. New Jersey : Prentice Hall.

_____. (1996). **Organization Behavior : Concept, Controversies and Applications**. New Jersey : Prentice Hall.

Sergiovanni, Thomas. (2001). **Ten Principles of Quality Leadership**. New Jersey : Prentice - Hall.

Stoner, J.A.F., and Freeman, R.E. (1989). **Management**. 5 th ed. New Jersey : Prentice - Hall.

Williams. M. (2008). "Student Assistance Program (SPA): An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth,". **Dissertation Abstracts International**. 68 (8) : 92.

Yukl, G.A. (2010). **Leadership in Organization**. 7 th ed. New Jersey : Prentice - Hall.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ ดร.ธนิก คุณเมธีกุล	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. อาจารย์ ดร.ธีรังกูร วรบำรุงกุล	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. นายวิทยา กล้าหาญ	รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคตราด
4. นางสุมาลี กล้าหาญ	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคตราด
5. นางสาวนงลักษณ์ ดาราพงษ์	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยสารพัดช่างตราด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๑๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างตราด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๔๐ ชุด

ด้วยนางสาวสุธิดา แบบเจริญ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรสวัสดิ์ ศิรศาตนันท์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าในหน่วยงานของท่านคือ นางสาวนงลักษณ์ ดาราพงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับเชิญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ขวัญศิริ เจริญทรัพย์)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐
โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๑๒๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตราด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๔๐ ชุด

ด้วยนางสาวสุธิดา แบบเจริญ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรสวัสดิ์ ศิรศาตนันท์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวสุธิดา แบบเจริญ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ขวัญศิริ เจริญทรัพย์)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐
โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๑๒๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยนางสาวสุธิดา แบบเจริญ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรสวัสดิ์ ศิรศาตนันท์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดแบบสอบถามตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวสุธิดา แบบเจริญ เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ขวัญศิริ เจริญทรัพย์)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๐๐
โทรสาร ๐ ๓๙๔๗ ๑๐๖๑

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการ

อาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีลักษณะเป็นแบบวัดความพึงพอใจ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของผู้ใช้งานต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 3 ข้อคำถาม เกี่ยวกับประเภทสถานศึกษา ขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษามีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง (Accurate) ด้านความสมบูรณ์ (Complete) ด้านตรงประเด็น (Relevant) ด้านทันต่อเหตุการณ์ (Timely) และด้านตรวจสอบได้ (Verifiable)โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกขั้นตอน

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะนำไปประมวลเป็นผลวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา

4. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ จะได้รับการเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการปฏิบัติงานของท่าน

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

นางสาวสุธิดา แบบเจริญ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

1. ประเภทสถานศึกษา
   - ☐ วิทยาลัยเทคนิค
   - ☐ วิทยาลัยการอาชีพ
   - ☐ วิทยาลัยสารพัดช่าง
2. ขนาดสถานศึกษา
   - ☐ สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 2,001 คนขึ้นไป
   - ☐ สถานศึกษาขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 1,001 คน ถึง 2,000 คน
   - ☐ สถานศึกษาขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่เกิน 1,000 คน
3. ประสบการณ์การทำงาน
   - ☐ จำนวนประสบการณ์ในการทำงาน .....ปี

ตอนที่ 2 แบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามอย่างละเอียดและพิจารณาว่า ท่านมีความพึงพอใจต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา แต่ละข้อเพียงใด และให้ท่านตัดสินใจทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านตามความเป็นจริง โดยมีความหมายดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา อยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 2 แบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

ข้อ	คุณลักษณะระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านความถูกต้อง (Accurate)						
1	ระบบประมวลผลข้อมูลได้อย่างถูกต้อง					
2	ระบบวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างแม่นยำ					
3	ข้อมูลต่างๆในฐานข้อมูลมีความชัดเจน					
4	การบันทึกและแสดงผลข้อมูลจากระบบถูกต้อง					
5	การเชื่อมโยงลิงค์ภายในระบบถูกต้อง					
6	ระบบประมวลผลการเรียนอย่างแม่นยำ					
7	ระบบจัดส่งไฟล์เอกสารตรงตามผู้ใช้งาน					
8	ระบบรูดบัตรแสดงข้อมูลการเข้าออกของนักเรียนอย่างเที่ยงตรง					
9	ระบบแสดงผลรายงานข้อมูลอย่างชัดเจน					
10	มีการป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์					
ด้านความสมบูรณ์ (Complete)						
11	ข้อมูลในระบบหลากหลายเพียงพอต่อการใช้งาน					
12	ข้อมูลในฐานข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์					
13	ข้อมูลในระบบครอบคลุมการใช้งานทุกระบบงาน					
14	ข้อมูลที่ได้รับจากการประมวลผลครบถ้วน					
15	ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นเพียงพอต่อการใช้งาน					
16	ข้อมูลจากการประมวลผลนำไปใช้งานได้กับผู้ใช้ทุกระดับ					
17	ข้อมูลนักเรียนนักศึกษาครบถ้วนทุกชั้นปีทุกแผนกวิชา					
18	มีการรายงานข้อมูลสารสนเทศแก่หน่วยงานต้นสังกัด					
19	รายงานแสดงผลข้อมูลครบถ้วน					
20	มีคู่มือการใช้งานครบทุกระดับผู้ใช้งาน					

ข้อ	คุณลักษณะระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านตรงประเด็น (Relevant)						
21	ข้อมูลในฐานข้อมูลมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน					
22	รูปแบบของการแสดงผลเหมาะสมกับระดับของผู้ใช้งาน					
23	ระบบประมวลผลข้อมูลได้ตรงความต้องการของผู้ใช้					
24	รายงานข้อมูลต่างๆตรงตามความต้องการของแต่ละงาน					
25	รูปแบบรายงานเป็นระเบียบชัดเจนถูกต้องนำไปใช้ได้					
26	ระบบประมวลผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน					
27	ระบบแสดงผลข้อมูลได้ตรงตามที่ค้นหา					
28	ครู เจ้าหน้าที่นำข้อมูลจากระบบไปปฏิบัติงานได้จริง					
29	ผู้บริหารนำข้อมูลจากระบบไปพัฒนาสถานศึกษาได้					
30	นักเรียนสามารถเข้าดูผลการเรียนได้					
ด้านทันต่อเหตุการณ์ (Timely)						
31	ระบบประมวลผลข้อมูลต่างๆ ได้รวดเร็ว					
32	ระบบค้นหาข้อมูลได้ทันความต้องการ					
33	มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ					
34	มีการปรับปรุงข้อมูลบุคลากรให้ทันสมัยตลอดเวลา					
35	ข้อมูลงานทะเบียน นักเรียนเป็นปัจจุบัน					
36	ระบบงานต่างๆ มีการปรับข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา					
37	ระบบมีการแจ้งเตือนผลการเรียนนักศึกษา					
38	ระบบมีการแจ้งเตือนเมื่อมีจดหมายเข้า					
39	ระบบมีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง					
40	มีการบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านตรวจสอบได้ (Verifiable)						
41	มีการตรวจสอบการเข้าถึงระบบของผู้ใช้งาน					
42	ข้อมูลในฐานข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมีแหล่งที่มาชัดเจน					

ข้อ	คุณลักษณะระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
43	สามารถสืบค้นข้อมูลย้อนหลังได้					
44	มีการตรวจสอบข้อมูลตารางเรียน การประเมินผลการเรียน					
45	มีระบบการแจ้งเตือนข้อผิดพลาด					
46	มีการตรวจสอบการตั้งค่าระบบ					
47	มีการตรวจสอบข้อมูลการรูดบัตรของนักเรียน					
48	มีการคัดกรองข้อมูลก่อนนำเข้าสู่ระบบ					
49	มีระบบให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใช้งาน					
50	มีการเข้ารหัสผ่านก่อนเรียกใช้ข้อมูล					

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 18 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ของแบบวัดตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

ข้อ	คุณลักษณะระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ค่า IOC
1	ระบบประมวลผลข้อมูลได้อย่างถูกต้อง	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
2	ระบบประมวลผลได้อย่างรวดเร็วแม่นยำ	+1	+1	+1	+1	+1	1
3	ข้อมูลต่างๆในฐานข้อมูลถูกต้อง	+1	0	+1	+1	+1	0.8
4	การบันทึกและแสดงผลข้อมูลจากระบบถูกต้อง	+1	0	+1	+1	+1	0.8
5	การเชื่อมโยงลิงค์ภายในระบบถูกต้อง	+1	0	+1	+1	+1	0.8
6	ระบบประมวลผลการเรียนได้อย่างถูกต้อง	+1	0	+1	+1	+1	0.8
7	ระบบส่งหนังสือสารบรรณทำงานได้อย่างถูกต้อง	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
8	ระบบรูดบัตรแสดงข้อมูลการเข้าออกของนักเรียนถูกต้อง	+1	0	+1	+1	+1	0.8
9	ระบบแสดงผลข้อมูลรายงานต่างๆได้ถูกต้อง	+1	0	+1	+1	+1	0.8
10	มีการรักษาความปลอดภัยและมีรหัสเข้าใช้งานระบบ	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
11	ข้อมูลในระบบหลากหลายเพียงพอต่อการใช้งาน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
12	ข้อมูลในฐานข้อมูลถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
13	ระบบครอบคลุมการใช้งานทุกระบบงาน	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
14	ข้อมูลที่ได้รับจากการประมวลผลมีความครบถ้วนสมบูรณ์	+1	0	+1	+1	+1	0.8
15	ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นครบถ้วนตรงความต้องการ	+1	-1	+1	+1	+1	0.6

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ค่า IOC
16	ข้อมูลจากการประมวลผลนำไปใช้งานได้กับผู้ใช้ทุกระดับ	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
17	ข้อมูลนักเรียนนักศึกษาครบถ้วนทุกชั้นปีทุกแผนกวิชา	+1	0	+1	+1	+1	0.8
18	มีการรายงานข้อมูลสารสนเทศแก่หน่วยงานต้นสังกัด	+1	0	+1	+1	0	0.6
19	รูปแบบรายงานชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	0	+1	+1	0	0.6
20	มีคู่มือการใช้งานระบบ	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
21	ข้อมูลในฐานข้อมูลมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
22	รูปแบบของการแสดงผลเหมาะสมกับระดับของผู้ใช้งาน	+1	+1	+1	+1	+1	1
23	ระบบประมวลผลข้อมูลได้ตรงความต้องการ	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
24	รายงานข้อมูลต่างๆตรงตามความต้องการของแต่ละงาน	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
25	รูปแบบรายงานเป็นระเบียบชัดเจนถูกต้องนำไปใช้ได้	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
26	ระบบประมวลผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
27	ระบบแสดงผลข้อมูลได้ตรงตามที่ค้นหา	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
28	ผู้บริหารนำข้อมูลจากระบบไปพัฒนาสถานศึกษาได้	+1	+1	+1	+1	+1	1
29	ครู เจ้าหน้าที่นำข้อมูลจากระบบไปปฏิบัติงานได้	+1	+1	+1	+1	+1	1
30	นักเรียนสามารถเข้าดูผลการเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	1
31	ระบบประมวลผลข้อมูลต่างๆได้รวดเร็ว	+1	+1	+1	+1	+1	1
32	ระบบบันทึก ตรวจสอบและค้นหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว	+1	-1	+1	+1	+1	0.6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ค่า IOC
33	ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
34	ปรับปรุงข้อมูลบุคลากรให้ทันสมัยตลอดเวลา	+1	0	+1	+1	+1	0.8
35	ข้อมูลงานทะเบียน นักเรียนนักศึกษาเป็นปัจจุบัน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
36	ระบบงานต่างๆมีการปรับข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
37	ระบบมีการแจ้งเตือนผลการเรียนนักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1
38	ระบบมีการแจ้งเตือนเมื่อมีจดหมายเข้า	+1	+1	+1	+1	+1	1
39	ระบบมีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
40	ตรวจสอบและบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ	+1	0	+1	+1	0	0.6
41	การเข้าถึงระบบของผู้ใช้งาน	0	0	+1	+1	+1	0.6
42	ข้อมูลในฐานข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมีแหล่ง ที่มาชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1
43	การตรวจสอบและค้นหาข้อมูลต่างๆในระบบ	0	0	+1	+1	+1	0.6
44	การตรวจสอบข้อมูลตารางเรียน การประเมิน ผลการเรียน	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
45	การบันทึกข้อมูลในระบบตารางานและการแจ้งเตือน	0	0	+1	+1	+1	0.6
46	การตรวจสอบการตั้งค่าระบบ ฐานข้อมูลการสำรองไฟล์	+1	0	+1	+1	+1	0.8
47	การตรวจสอบข้อมูลการรูดบัตรของนักเรียน	+1	-1	+1	+1	+1	0.6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก จ
ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	.96	21	.97	41	.97
2	.96	22	.96	42	.96
3	.97	23	.97	43	.97
4	.96	24	.96	44	.97
5	.97	25	.96	45	.97
6	.96	26	.97	46	.97
7	.97	27	.96	47	.97
8	.97	28	.97	48	.97
9	.97	29	.96	49	.97
10	.97	30	.96	50	.97
11	.97	31	.96		
12	.97	32	.96		
13	.96	33	.96		
14	.97	34	.97		
15	.96	35	.96		
16	.97	36	.97		
17	.97	37	.97		
18	.97	38	.97		
19	.97	39	.97		
20	.96	40	.96		

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จากตาราง 19 แสดงว่าค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก อยู่ระหว่าง 0.96 - 0.97

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก เท่ากับ 0.97

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวสุธิดา แบบเจริญ
วัน เดือน ปี เกิด	25 มิถุนายน 2526
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดตราด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78 หมู่ 4 ตำบลห้วยแร้ง อำเภอเมือง จังหวัดตราด
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยเทคนิคตราด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ จังหวัดตราด
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ จังหวัดตราด
พ.ศ. 2548	วิทยาการสารสนเทศบัณฑิต. วส.บ.(เทคโนโลยีสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
พ.ศ. 2553	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พ.ศ. 2561	ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี